

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Sisè període

Sèrie P - Número 84

Dijous, 21 de maig de 2009

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 57, segona i darrera reunió

S U M A R I

Interpel·lació

al Govern sobre l'agricultura i la ramaderia (tram. 300-00213/08) p. 3

Interpel·lació

al Govern sobre l'articulació i l'impuls de l'Euroregió (tram. 300-00214/08) p. 8

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política econòmica
i laboral per a crear ocupació (tram. 302-00170/08) p. 13

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'increment de la desocupació
en el context de crisi econòmica (tram. 302-00171/08) p. 19

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures estratègiques
(tram. 302-00172/08) p. 26

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a la líder democràtica birmana
Aung San Suu Kyi (tram. 401-00036/08) p. 34

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 57.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Sr. Bayona i Rocamora.

Al banc del Govern seuen el vicepresident del Govern, els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, i d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

El president

Es reprèn la sessió.

Interpel·lació

al Govern sobre l'agricultura i la ramaderia
(tram. 300-00213/08)

Ho farem amb el novè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre l'agricultura i la ramaderia, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula l'il·lustre senyor Xavier Pellarès.

El Sr. Pellarès i Povill

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, senyores, senyors diputats, bé la interpellació que avui presentem des de Convergència i Unió, honorable conseller, la dividírem en dos blocs, no? Una, la crisi econòmica que pateix el nostre sector –el sector de l'agricultura, la ramaderia i la pesca– i l'altra part del bloc seria –ja que d'aquí a poques hores comencem les eleccions europees–, justament, la política agrària comuna que, des d'este punt de vista, penso que, aprofitant lo marc que avui ens ofereix lo Parlament, és bo de poder parlar-ne.

Sembla que de vegades ens oblidem i aquí, des d'esta tribuna, moltes vegades hem recordat la crisi que pateix, la greu crisi que pateix el sector agrari. Sembla, per a alguns, que el sector agrari no està en crisi. El sector agrari..., sembla que sols ens preocupen les empreses agroalimentàries. L'altre dia l'escoltava a vostè molt atentament en un entrevista televisiva i sembla que «l'empresa agroalimentària, l'empresa agroalimentària»... És cert, l'empresa agroalimentària l'hem de cuidar, l'hem de mimar, però darrere de l'empresa agroalimentària hi ha qui produeix els aliments, està el pagès, està el ramader, està el pescador. En definitiva, aquella gent que de vegades cauen en l'anonimat i esta persona se converteix en la persona que pateix realment la crisi. Per lo tant, jo vaig trobar a faltar, finalment, que recolzem esta gent, perquè entenc, des d'este punt de vista, que és la gent que pateix.

Posem un exemple: quan un granger que cuida tres mil porcs plega queda en l'anonimat. Aquella persona tanca la seua explotació, cau en l'anonimat, però és que aquella persona arrossega més de deu persones a qui dona feina de manera indirecta. Per tant, és aquí la grandesa del nostre sector. I, per tant, quan parlem d'ocupació ens fixem en les dades que apareixen als diferents ca-

nals, la classificació nacional d'activitats econòmiques, la mitjana d'ocupació agrària catalana del 2008 és un 10,24 per cent inferior a la del 2007. Ja al 2007 va perdre un 12,1 inferior a la del 2006; a més, el quart trimestre del 2008 ha baixat un 4,66 per cent respecte al mateix període del 2007...

Mirem-ne una altra: la classificació catalana d'activitats econòmiques, l'ocupació del sector agrari català del primer trimestre del 2009 ha baixat un 6,15 per cent respecte al mateix període del 2008 i un 15,67 inferior a l'ocupació del darrer trimestre del 2008.

Per tant, conseller, estem o no estem d'acord que l'ocupació agrària està en caiguda lliure? Hi estem o no hi estem d'acord? Vostè dirà que no, perquè a vostè li vaig dir una vegada que compta aquí i suma absolutament tot. Li ho repeteixo: los jardineros del camp del Barça, los que reguen los jardines... Avui, quan creuàvem el parc de la Ciutadella, aquella gent que estan allí regant també deuen ser pagesos a títol principal, segons les dades que vostè utilitza. Per tant, conseller, estem en caiguda lliure.

Lo producte interior brut: l'agricultura fa nou trimestres –no vuit com s'ha publicat ja– nou trimestres en consecutiva davallada. I què hi podem fer? Què hi podem articular? La mitjana d'edat dels nostres agricultors? Quan vas a reunions i parles de temes agraris –i vostè en deu fer i jo també en faig–, la mitjana, home, n'hi ha cada vegada..., lo tant per cent és més elevat de gent d'una edat molt avançada. I esta és la realitat.

Què fem des del Convergència i Unió? Presentar propostes. Hem presentat més de quatre-centes propostes de resolució encaminades a superar la crisi, més de quatre-centes. Vostès ens n'han aprovat dues o tres. Dues o tres. Sí que és cert que –norma de la casa– algunes propostes de resolució, abans de discutir-les la Comissió d'Agricultura, vostès ja les executen. Per tant, ja estem contents, perquè al final qui se'n beneficia és el sector. Però la majoria, més de tres-centes, vostès ens les han rebutjat sistemàticament. I parlem de temes clau: de les cooperatives, dels grups d'acció local, del cessament anticipat de l'activitat agrària, de la gent jove; hem parlat de les assegurances –que vostè també es va comprometre a mirar d'articular els mecanismes en Agroseguro.

Bé, en definitiva, en moltes coses en què vostè es compromet, nosaltres ho presentem a la Comissió d'Agricultura i la Comissió d'Agricultura, de manera sistemàtica, s'ho carrega.

Canal Segarra-Garrigues. Vostè, conseller, des del 2007, haurien pogut fer més coses de les que han fet. Vostès han estat dormint a la palla i ara, a l'últim dia, hem de córrer tots plegats. A vostè li ha guanyat la partida lo Departament de Medi Ambient. I, per tant, vostè ha perdut este joc. Vostè ha jugat a la defensiva –no ha anat a l'atac– i el Departament de Medi Ambient li ha guanyat la partida. Simplement, ara hi ha una sèrie d'al·legacions... A veure què és el que passa, però lo canal Segarra-Garrigues que ens preocupa; la vaca palleira, la vaca bruna, modernització de regadius, incorporació de joves, lo contracte global d'explotació –que és una

bona eina—, i nosaltres li tornarem a demanar i a insistir que miri de revitalitzar este contracte global d'explo-tació perquè entenem que és molt important. Perquè entenem que inclús vostès lo que haurien de fer és l'ampliació del termini —que em sembla que ara han modifi-cat una llei perquè sigui el 15 d'octubre. Nosaltres li demanem que fos fins a finals d'any del 2009 —fins al 31 de desembre del 2009—, precisament, conseller, perquè la gent pugui justificar aquells elements que són subvencionables, simplement per a això. I nosaltres li demanarem, a la moció subsegüent, que s'ampliï aquest termini.

Tres fets que no voldria deixar passar per alt, que marquen un poc lo context i el pes dels pagesos: la prohibició de circular vehicles especials en dies festius i vigílies. Bé, al final resulta que això ha estat un error tècnic. Bé, jo voldria saber, honorable conseller, vostè, al conseller Saura, si li ha explicat que les vaques lo dia de Nadal també mengen. I els pagesos, per sort o per desgràcia, han de treballar dissabtes i diumenges. I els tractors que netegen les platges perquè vagin a la platja els diumenges al matí són tractors, tampoc podrien circular. És la filosofia, és lo que queda, és lo pòsit. Vull dir, perquè al final fem lleis que, al final, al pagès això li crea una intranquil·litat, és lo pòsit que queda.

Un altre exemple, honorable conseller, l'adquisició d'un Audi Q5 per part d'un alt càrrec del seu departament. Bé, això no és austeritat. Ja sé que vostè ho ha corregit, però bé, és el que queda, és lo pòsit, és lo fet, no?

I entrant ja en temes europeus. «Catalunya exclosa dels fons europeus per a petits cerealistes.» Bé, vostè sap perfectament que el Ministeri de Medi Ambient ha creat un nou pla de suport als cerealistes de baix rendiment que exclou Catalunya de 144 milions d'euros d'este programa. Vostè, que és de les comarques lleidatanes, sabrà perfectament que a Lleida hi ha 88.000 hectàrees de cereal que produeixen menys de dues tones per hectàrea. I los seus titulars no rebran res, a diferència dels pagesos de Castella - la Manxa, Andalusia i Extremadura. A Catalunya això representa al voltant de 7 milions d'euros de pèrdues. Conseller, hi ha un programa que diuen *a, b, c*. La solució *a*: problema dels vint-i-tres anys de Convergència i Unió? Potser sí. Solució *b*: problema d'Europa? Potser també. Solució *c*: problema de Madrid? Potser sí. Pitgi el botonet que vulgui. Vostès mai tenen la culpa de res.

Nosaltres els demanem solucions, honorable conseller, los hi demanem solucions. I, per tant, ja que els demanem solucions, també n'aportem i nosaltres sí que els tendim la mà estesa. Nosaltres, des de Convergència i Unió, entenem, des del nostre punt de vista, que hi ha una sèrie de temes que ens preocupen i en què ens hem de fer forts davant d'Europa. Hi ha tres aspectes que nosaltres ens fixem de cara a Europa: elaboració de productes bàsics, els aliments, la gestió del territori per configurar-ne un paisatge —si no és així seria la mateixa Administració la que ho fes—; i una indústria agroali-mentària potent, una aposta decidida de les polítiques destinades al món rural.

Tres eixos que, des de Convergència i Unió, defensarem de cara a aquestes eleccions europees: elaboració

de productes bàsics, gestió del territori i una indústria agroalimentària potent. Cal un debat a fons a la Unió Europea per adoptar un pla estratègic de futur, con-se-ller.

Què han fet vostès, senyors del tripartit, durant este úl-tim any de presidència europea francesa? Què han fet vostès? Jo li puc dir el que hem fet, des de Convergència i Unió. I espero que algun dia puguem seure i puguem compartir les diferents inquietuds. Des de Convergència i Unió a l'oposició, per un sentit de país i en un sentit de responsabilitat —pensant d'aquí al 2013— nosaltres hem tingut entrevistes amb el president de la comissió comunitària, amb els portaveus dels diferents partits representats a la cambra europea, amb la Federació de Sindicats Francesos, que —com vostè sap molt bé— són els que finalment marquen les polítiques del president Sarkozy. Això ho hem fet nosaltres a París. En això hem anat, diputats de Convergència i Unió, amb la sectorial d'agricultura a París a pensar a partir del 2013.

Què faran a partir del 2013? Què passarà a partir del 2013 quan arribaran les retallades? Això és el que ha fet Convergència i Unió. Jo, honorable conseller, vol-dria saber què ha fet vostè? Què ha fet en estos anys de Govern tripartit? Què ha fet vostè amb la presidència francesa de la Unió Europea?

Es parla que l'any que ve serà la presidència espanyola. Nosaltres estariem molt contents que l'honorable con-seller d'Agricultura... Home, ja que manen los seus, los seus amics, los col·legues de Madrid, home, doncs, anem tots allà i anem a defensar els interessos del nostre país. Perquè a Europa es parla de Catalunya, conseller. Vostè li ha de dir al president Montilla que a Europa los catalans anem a parlar de Catalunya.

A Madrid —s'ha vist en el debat del *estado de la nación*, com en diuen—, los catalans parlem de Catalunya, no a Madrid es parla de Madrid i a Europa es parla d'Eu-ropa. A Madrid han de parlar de Catalunya i a Europa han de defensar los interessos de Catalunya. I vostè és la feina que ha de fer com a màxim dirigent. Han de lluitar tots plegats per mesures de diversificació al món rural, promoure l'explotació de boscos, la reforma de la PAC que tants anys ha preocupat, conseller, la reforma de la PAC.

Queden pocs segons: tema de pesca. Vostè sap perfectament la problemàtica que està causant la Llei de pesca. Però a Europa, conseller, nosaltres hem d'anar a lluitar pels nostres pescadors. Vostè sap perfectament que al món pesquer hi han dos grans —jo diria— sensibilitats: la mar Mediterrani i l'oceà Atlàntic. Fins ara s'ha apostat molt per les flotes de l'oceà Atlàntic. Han de lluitar i hem de canviar tots plegats esta tendència: augmentar els recursos per a la pesca mediterrània. I això és una cosa que ens ho hem de proposar, honorable conseller, i tots plegats ho hem d'aconseguir.

Moltes gràcies, senyores i senyor diputats.

El president

Té la paraula, l'honorable senyor Joaquim Llena, con-seller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

El conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural
(Joaquim Llena i Cortina)

Gràcies, molt honorable president. Senyores i senyors diputats, senyor diputat, com sempre: ja van cinc, i no parlo ni de gols ni de lligues, parlo de cinc interpellacions en què vostè explica, de manera reiterada, quina és la situació dramàtica –segons vostè– del nostre sector agrari i agroalimentari. De totes aquestes cinc, voldria destacar dues coses: una, la seva obsessió per la gestoria. Per a vostè agricultura és equivalent a fer papers, a fer ordres, a donar tombs a no sé quantes coses i a tornar-hi. I dos: el gran recurs que vostè té amb els ajuts de mínims. A partir d'aquí ni una proposta en positiu.

Cinc interpellacions parlant de crisi, explicant-nos que vostès ho resoldran tot, amb un eurodiputat de 750. Se suposa que vostès han tingut l'oportunitat de fer bellugar la cambra i fer-la vibrar i fer canviar totes les propostes. Un de 750 que em sembla que, a més a més, ara ja no hi es. I vostè em pregunta: «I vostès, què han fet?» Doncs, miri, en l'època de la presidència francesa hi va haver una jornada a Barcelona parlant dels problemes de la PAC amb el ministre d'Agricultura francès i amb molts altres operadors europeus. Hem participat en la reforma de l'OCM de la fruita de manera activa, acompanyant el ministeri, i hem fet moltes altres coses.

Però permeti'm referir-me a les seves magnífiques solucions: la gestoria i els *minimis*. Llegiré alguna de les propostes de les mocions que vostè ha fet: «Implementar ajuts directes a totes les explotacions agropecuàries, bé; analitzar els expedients incoats de les inspeccions de treball relatiu a la collita del raïm; implementar ajuts directes als pagesos de la fruita seca; revisar l'informe presentat pel departament; donar compliment al decret; reduir els tipus d'interès de l'eufor; establir els ajuts de mínims per al col·lectiu ramader, subvencionar al 100 per cent la prima d'assegurança.

En fi, escolti'm, cafè per a tots i a tothora. Això no és seriós, ni una sola proposta estratègica de sector. I miri que ha tingut oportunitats de fer-ne alguna. Jo no el tinc per tant curt de mires, senyor Pallarès. Jo crec –i el conec personalment– i em sorprèn que vostè faci aquest plantejament, aquest plantejament que és incapaç d'anar més enllà. Fins i tot quan utilitza dades utilitza dades que no són les del departament. Demani-les. Vostè les pot demanar: les hi donarem. Després en farà l'ús, com algun company seu, tergiversat, l'ús que li convindrà. Però, com a mínim, demani les dades, que, per altra banda, quan li convé, vostè les demana i no es dediqui a tergiversar moltes de les coses de què ens parla.

Miri, em parla reiteradament de joves. M'explica que els anys en què manava Convergència i Unió hi havia més sol·licituds de joves. Nosaltres vam començar al 2007 fent el que vostès no van fer al 2000, que no van convocar l'ajut de joves, perquè era el primer any de PDR. El vam convocar, al desembre del 2007, per no fer un lleig al sector, al 2008 i ara al 2009. 2007 i 2008, hi ha hagut les incorporacions que s'han demanat i que evidentment han complert amb tots els processos, amb tots els tràmits i amb tots els papers: ni més ni menys. Ni n'hem tret ni n'hem posat. Vostè volia..., en una moició ens demanava «i que cada any n'hi hagi cinc-cents».

Doncs, miri, no depèn del conseller d'Agricultura, fer així (*l'orador fa petar els dits*) i que surtin cinc-cents joves pagesos que s'hi incorporin; no depèn del conseller d'Agricultura, depèn del sector.

Vostè ens parla del PDR. El PDR..., els fons europeus han baixat més d'un 40 per cent i ho hem arribat a tancar, el Govern de la Generalitat, aquest Govern que vostè diu que no fa res. És a dir, i en el Leader, que vostè es dedica a anar pels territoris a predicar que no hi ha diners, que no hi ha recursos... Hi ha més recursos, home, ja ho sé, a la Terra Alta, senyor Pallarès... Escolti'm, si vol l'acta notarial de la reunió que vostè ha fet, la hi puc portar, eh? Escolti'm, es dedica a anar a destruir, a anar a criticar, a dir que en el Leader, un desastre... Després ve per la porta de darrere i diu: «M'ajudaràs, amb el Leader, a fer no sé què», però vostè es dedica a explicar que no hi ha diners –que no hi ha diners–, i, escolti'm, n'hi ha més que en l'anterior període, amb una diferència: que en aquests moments el Govern de la Generalitat hi posa el 70 per cent i en anteriors ocasions, un 20 per cent.

Escolti'm, senyor Pallarès, això és així. Vostè em parla que les explotacions ramaderes, el sector porcí... Miri, li explicaré què hem fet amb el sector porcí: des d'habilitar crèdits, ara fa un any –abans que ningú els demanés estaven a la seva disposició–; des d'actuar amb el sector de manera coordinada en aquests moments que podien ser difícils de la grip, de la nova grip, és a dir, intentant –i amb la col·laboració de tots els departaments, però especialment el Departament de Salut de la Generalitat– que els mitjans en canviïn el nom, trobant-nos amb tot el sector, fent una declaració conjunta, i a més a més d'aquí a una setmana hi haurà dotze operadors russos per parlar amb el nostre sector, interactuar i a veure què podem fer per continuar mantenint aquest mercat.

Escolti'm, li podria explicar... Vostè em parlava que en la nova revisió, el *health check*, els cultius herbacis de Catalunya han sortit més perjudicats que d'altres. El ministeri, amb un criteri que vostès és el que utilitza contínuament, ajuda els més desfavorits. Resulta que a Catalunya la mitjana que tenim de producció declarada des dels anys 2000, 2001, 2002, i reiterada els següents anys, la mitjana de producció per superfície va de 2.700 a 3.100. Al màxim que pot ajudar per directiva europea són 2.000 tones/hectàrea. I això es va declarar així i això té avantatges i inconvenients; algú ho va declarar en aquell moment, perquè devia ser així, i ho ha continuat utilitzant amb tota l'estadística i amb totes les declaracions del nostre sector, dient que la producció nostra està entre 2.700 i 3.100. I això no m'ho invento com a conseller d'Agricultura, sinó que hi ha unes dades, hi ha uns papers, i el que no podem fer ara, perquè vostè ho cregui adequat, és falsejar totes aquestes dades, perquè, d'altra banda, és impossible.

Escolti'm, senyor Pallarès, li demano seriosament una proposta de sector, estratègica, parli de què podem fer per orientar la producció al mercat. Diu: «És que vostè parla d'agroindústria.» Escolti'm, el 75 per cent de la producció agrària i ramadera va a la transformació. Per tant, jo crec que és un tema important que..., és a dir, parlar d'un sector ho fas en funció de les sortides que

té; les vendes del sector agroalimentari no han parat de créixer els últims anys. I reconec un problema estructural amb els preus en origen i n'he parlat moltes vegades i l'hi he explicat i què es pot fer i què no es pot fer. Escolti'm, afrontem-ho, parlem de què fem per garantir que els preus en origen siguin més justos, però no em digui que no sigui important parlar de la part final de la cadena. Vostès sempre han viscut de cara a la gestoria, senyor Pallarès, i no de cara al mercat, que és cap a on hem d'orientar el nostre sector; un sector que passa dificultats i que ho he reconegut sempre, dificultats perquè són inherents al mateix sector: tractar amb productes peribles, adaptar-se a les demandes del mercat, no és fàcil quan la producció no pots modular-la. I a més a més depèn de condicionants externs, com poden ser el clima o poden ser d'altres qüestions.

Senyor Pallarès, l'orientació al mercat és clau. Donem instruments al sector, ajudem-lo a donar instruments, eh?, però amb una visió i amb una orientació de futur, no orientant-lo només a qui dia passa, any empeny. I els podria posar molts exemples de la seva manera d'actuar amb sectors que després de vint anys continuen dient: «És que no ens en sortim.» Vostès van començar a ajudar algun sector i van dir: «No, la nostra ajuda serà vital perquè això surti endavant.» No hi ha sortit, i estic parlant de les comarques de Tarragona, i vostè sap de què estic parlant. Un dia em deia algú: «Portem vint anys a l'UCL.» Aguesta no és manera de fer política i no és manera de projectar-se en el futur.

El nostre sector agroalimentari és un sector competitiu, ple d'oportunitats, que l'hem d'ajudar i que li hem de donar instruments, instruments per a orientar-lo cap al mercat, instruments per a estabilitzar les explotacions i fer-les més competitives i, sobretot, instruments d'internacionalització i instruments d'innovació; això és clau. Parlar d'innovació no és rar, afortunadament, en el sector agrari ni en el sector ramader. Si ho fem..., vostè sap que el nostre sector de la fruita és pioner, és punter, perquè va innovant. Quatre anys de deixar-lo en innovació, el nostre sector serà un més dins del sector europeu.

Vostè em parlava que la renda agrària ha anat davallant. És veritat, ha anat davallant per unes circumstàncies fàcils d'analitzar, que van des del preu de les matèries primeres fins al poc preu de la carn en general. Però, si vostè agafa sector a sector, veurà que alguns el primer trimestre del 2009 han patit, però que el 2008 i el 2007 ha estat correcte. La fruita ha anat bé durant dos anys i d'altres sectors han anat bé. Vostè sap que pot agafar-ne un a un i veurà..., i podem discutir... Jo estic disposat a parlar amb vostè sempre, senyor Pallarès, i em coneix. Ara, demani'm dades i contrastem les dades, com a mínim les reals, no les que vostè s'inventa per fer-les servir en funció de les seves necessitats. (*Remor de veus.*) Després faci el que vulgui –després faci el que vulgui–, però això li ho puc dir perquè ho fa des de amb els plans de millora fins a moltes altres coses.

Senyor Pallarès, jo confio no equivocar-me amb vostè i que no expressi la curtesa de mires que expressa contínuament amb les seves propostes fàcils de més ajuts, més *minimis* i poca cosa més.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

El senyor Pallarès té la paraula.

El Sr. Pallarès i Povill

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, hi ha una dita que diu: «Dime de lo que presumes y te diré de lo que careces», i vostè presumix de molt i «careix» de molt. Vostè «ninguneja», té l'estil... «Escolta...», vostès, anar «ningunejant»: «Les dades són errònies, vostè no m'escolta, vostè no ho presenta...» Escolti, les dades són les que tenim –les dades són les que tenim–, i són les que surten publicades, els elements d'estadística. Per tant, vostè vagi a convèncer els que publiquen los temes d'estadística; a mi no m'ha de convèncer, que jo l'estadística no la publico. Per tant, no continuem «ningunejant».

És cert, tenim un diputat, un eurodiputat, és cert; és cert que el tenim, és cert. No «ningunegi» els partits petits. Nosaltres som un partit nacionalista que estem superorgullosos del nostre eurodiputat, d'acord? Perquè lo nostre objectiu és Catalunya. Clar, és la diferència: vostès són molt grans, vostès són molt potents. Però, home, què m'importa que vostès siguin molt potents, si resulta que a l'hora de defensar els interessos de Catalunya vostès giren l'esquena a Catalunya i defensen los interessos del PSOE, que és lo seu objectiu. Esta es la seua visió, que vostè té de Catalunya, d'Espanya i d'Europa. I d'altres ens presentarem a les eleccions europees –i felicito el nostre candidat, el senyor Tremosa, que el tenim avui aquí, present a la cambra– precisament per lluitar pels interessos dels nostres catalans. Lo nostre objectiu és Catalunya, això posi-s'ho clavet: lo nostre interès és Catalunya, lo nostre interès és defensar les virtuts del nostre país. Per tant, tinguérem un eurodiputat, ne tinguérem dos o en tinguérem deu, la nostra lluita aferrissada serà lo respecte del nostre país, poder parlar de tu a tu a la Unió Europea; este és lo nostre objectiu. I hem fet lo que hem pogut des de l'oposició. Per tant, no «ningunegin», que vostès ho tenen molt acostumat, això de: «Home, bah, vostès pesen poc, els partits nacionalistes...» Si al final fem nosa! Doncs no, honorable conseller, hi han unes lleis, i nosaltres estes lleis les volem respectar, i nosaltres volem que este Parlament respecte lo que aquí s'acorda i es demana.

Per tant, honorable conseller, no anem per este camí. Comencem unes eleccions europees a les quals Convergència i Unió ens hi presentem amb tota la dignitat, amb un programa decidit i clarament de cara a enfortir la nostra agricultura –de cara a enfortir la nostra agricultura. I prova d'això és que avui tenim aquí a la tribuna el nostre representant, el que segurament serà el nostre eurodiputat, el senyor Tremosa. Per tant, no falti al respecte –no falti al respecte. Esta és la realitat, honorable conseller, esta és la realitat.

Vostè després també ens va dient que, escolti'm, que faltem a la veritat. Bé, els satèl·lits que vostè deu tindre a la Terra Alta jo no els sé; jo sí que sé lo que vostès han donat el primer any a la Terra Alt. I tampoc digui: «Escolti, és que vostè després ve a demanar...» Home, és que jo sóc alcalde d'un poble, i els habitants del meu poble ja tenen prou desgràcia de suportar-me a mi

d'alcalde; deu ser això, no?, deu ser això. Però jo com a alcalde he d'anar a buscar los beneficis a la gent que al seu moment de manera democràtica han confiat en mi perquè pugui prosperar el seu municipi. I, per tant, jo he d'anar al seu director general, com ahir vaig anar al director general d'Administració Local per solucionar un problema del meu municipi. Sols faltaria que per ser diputat no puga anar a demanar diners per al meu municipi perquè, escolti'm, si no, és «apaga y vámonos», plego de diputat i em dedico a l'alcaldia. (*Remor de veus.*) Evidentment, honorable conseller, que això funciona així, vostè ho sap perfectament.

Quan parlem dels temes que vostè ens ha dit dels cereals, home, conseller, és que el que hem de fer des de Catalunya és assistir a les reunions que es produeixen de consellers, és assistir-hi. L'última es va celebrar a Burgos, jo no sé qui hi va anar –jo no sé qui hi va anar. Vostè diu que les dades no són certes; bé, escolti'm, són les dades que surten publicades. Jo no sé qui hi va anar del departament d'Agricultura, jo no sé qui va defensar..., jo sols sé que l'honorable conseller no hi va ser, i hi havia d'estar.

Per tant, no ens parli que nosaltres som una gestoria. Home, doncs, si la *vox populi*, lo que se sent és que precisament lo departament lo problema que té és que és una gestoria i amb mals gestors! Si a vegades valdria més que no hi fossen, les gestories que vostès tenen pel territori, perquè fan una mala gestoria, burocratitzen. Nosaltres ja li hem dit que en això estarem totalment en desacord: lo contracte global d'explotació, si vostès l'han burocratitzat!, si vostès l'han carregat de papers!, han sigut vostès, los que ho han fet, això, conseller!

Vol que parlem dels anys enrere? Vostès sempre tenen lo retrovisor posat. Si estem superorgullosos dels governs de Convergència i Unió, conseller! Avui tenim representants del reg oriental de la Terra Alta. Si estem superorgullosos de la feina que ha fet Convergència i Unió en vint-i-tres anys de govern! Alguna cosa hem degut fer bé, que som lo partit majoritari al nostre país, alguna cosa hem degut fer bé! Algunes de dolentes? Vostès, ja sabem que de dolentes no en fan mai cap. A, governs de Convergència i Unió; B, Madrid; C, Europa. Vostès no tenen culpa absolutament de res. Conseller, reconguin alguna mena d'error.

I no diguin que nosaltres no els fem propostes. Home, los hi hem fet moltes propostes. Debatem en un ple monogràfic la realitat del nostre sector, debatem-ho, parlem dels anys de Convergència i Unió, parlem dels anys que vostè i vostès han estat los artífexs de l'economia agrària del nostre país, parlem-ho i debatem-ho. Evidentment que..., no continuem pel camí de les personalitzacions. Conseller, vostè és lo màxim representant; des de Convergència i Unió ens hem de queixar i hem de proposar que es facin les coses millor, que des del nostre punt de vista no es fan bé.

I l'ocupació agrària, conseller –i acabo, senyor president–, està en contínua davallada; el pagès està en perill d'extinció. I això no és dramatitzar, això és la realitat.

Gràcies, senyor conseller.

El president

L'honorable conseller té la paraula.

El conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats... Senyor diputat, si l'he ofès tant, li demano disculpes. Jo no l'he «ningunejat» mai (*remor de veus*), però jo em pensava que estàvem parlant d'agricultura, no de la campanya preelectoral europea, d'un ajuntament, del que passa a la Terra Alta, de la història del país. A mi m'agradaria que em parlessin del futur del sector, i, en la mesura de les nostres possibilitats i disponibilitats pressupostàries, és pel que estem treballant; cometent errors, sense cap mena dubte.

Jo quan li dic que vostè utilitze les dades és perquè no utilitza les dades del departament quant a expedients del departament; i això ho hem vist en diverses comissions i actes fetes, i a elles em remeto.

Jo ja entenc..., ja ho he vist fer, utilitzar el Parlament per a molts altres motius. Avui és un motiu de precampanya europea, molt digna, molt lícita..., perfecte. Jo no tinc aquest concepte d'aquesta cambra, eh?, escolti'm, jo no m'he posat ni si amb vostè és gran, com a partit, ni si és petit. Jo li he dit que tenien –no li he dit cap mentida– un –o en aquests moments, transitòriament, no sé si cap– eurodiputat, de 750; la seva força és la seva força, i no m'expliqui que vostè conqueria Europa. El debat d'Europa va d'una altra cosa; jo crec que hem de ser sensats i dir-li pel seu nom.

Miri, escolti'm, parlant de la Terra Alta, nosaltres també estem orgullosos de les moltes coses que fem per la Terra Alta, entre elles un rec i diversos recs que estem executant. A part de pensar, a part de parlar, executem. I no ho posem en valor moltes vegades, perquè som més discrets del que ens tocava, «massa discrets», en paraules del vicepresident; no expliquem prou bé les coses que fem. A la Terra Alta tindran aigua, però no em refereixo al passat, i en tindran més, gràcies a l'actual Govern.

Escolti'm, parlem de sectors, parlem cap a on hem d'anar. Volem una agricultura competitiva? Sí, necessitem un sector de transformació potent, necessitem obrir mercats a fora i necessitem treballar. De la manera que vostès plantegen l'agricultura i «ningunegen» l'agricultura dient que és un sector amb eterns drames... És un sector difícil, aquí i a tot arreu. Però, escolti'm, és un sector amb oportunitats, que té opcions de créixer, com ho ha demostrat els últims de anys. Baixen les explotacions, d'acord; puntualment hi ha hagut una davallada, els darrers trimestres, de la renda agrària. La producció final agrària augmenta, la superfície conreada a Catalunya no baixa, tira endavant. La mitjana d'edat del sector, que vostè m'ho pinta com un drama tremend... Escolti'm, totes les estadístiques del món: quaranta-quatre anys –quaranta-quatre anys de mitjana. Escolti'm, jo no me les invento. Diu: «És que vostè posa els jardineros del camp de Barça.» Escolti'm, sempre, des de l'EPA fins a altres índexs que valoren el treball, els treballadors i la mitjana d'edat, són iguals; no se'ls inventa el conseller d'Agricultura, senyor Palla-

rès. Escolti, mitjana d'edat del sector: quaranta-quatre anys. Ho podríem millorar, sí, però estem en una mitjana raonable –raonable. Una altra cosa és que en llocs determinats, on per les característiques geogràfiques i orogràfiques hi ha una agricultura poc competitiva, on, evidentment, qui queda? La gent gran –la gent gran–, treballant, molts jubilats que poden treballar un temps determinat que els permet la jubilació. I això és així.

Però deixin de fer el plantejament catastrofista del sector agrari i agroalimentari. No és cert aquest panorama de misèries i de... És un sector difícil, que tracta amb productes peribles i que hem de fer el que sigui per assegurar-nos uns preus en origen justos. Però no és aquest sector del drama, de la misèria. Ja n'hi ha prou, senyor Pellarès! No estan ajudant el sector, no estan ajudant que la resta de la societat entengui lo potencial que té l'agricultura a casa nostra i lo potent que és el sector agroalimentari.

I si parlo d'agroalimentació, és molt fàcil: la sortida del sector es diu «agroalimentació». El 75 per cent del que produïm a casa nostra, a la terra i de carn, va a la transformació. Quan parlem de la indústria auxiliar de l'automòbil és perquè les vendes no van bé; en el nostre cas les vendes van bé. I hem de corregir problemes estructurals, hi estic d'acord, però parlem-ne –parlem-ne–, senyor Pellarès. Però continuo sense trobar en tot el que vostè m'ha dit en cinc interpellacions una proposta orientada al mercat, orientada al futur i orientada al sector.

I li demano disculpes si, com vostè diu, l'he tingut per res o l'he «ningunejat». Totes les disculpes del món. Vostè em coneix i sap que no és el meu estil, senyor Pellarès.

I, escolti'm, aprofito per saludar el seu precandidat i li desitjo que arribi a bon port i que pugui fer moltes coses pel sector agrari català.

El president

El proper punt de l'ordre del dia...

Interpel·lació

al Govern sobre l'articulació i l'impuls de l'Euroregió (tram. 300-00214/08)

...és la interpellació al Govern sobre l'articulació i l'impuls de l'Euroregió. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Felip Puig.

El Sr. Puig i Godes

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, senyor vicepresident del Govern de la Generalitat. Benvingut, senyor Tremosa. He vist unes rialletes quan hem saludat el proper eurodiputat i he sentit alguns comentaris que no vaig sentir pas, doncs, l'any 2003 quan, en la constitució del primer Govern tripartit, se'ns va aparèixer en el balcó de la Generalitat de Catalunya l'aleshores secretari general del Partit Socialista Obrer Espanyol.

Benvingut a la seva casa, senyor futur eurodiputat; gràcies per acompanyar-nos i per centrar una mica l'atenció, senyor Carod, en un tema d'oportunitat, que és la dinàmica i la perspectiva europees en aquestes properes eleccions a Europa però que en definitiva ens permeten també intentar fer una mica de balanç i de contextualització i de posta a punt d'on estem des d'un punt de vista, en aquest cas, d'un dels projectes que compartim des del Grup de Convergència i Unió, que és el de l'Euroregió; l'Euroregió que d'una manera incipient es va tirar endavant o es va crear l'any 91, inicialment creada només o formada per Catalunya, pel Midi-Pyrénées i pel Llenguadoc-Rosselló; que va ser refundada després pel primer Govern tripartit, pel president Maragall, l'any 2004, incorporant-hi Aragó i les Illes Balears, i que creiem que no només és una oportunitat, sinó que és una absoluta necessitat.

Aquest entorn econòmic, aquest entorn geogràfic, aquest entorn sobretot logístic, de recerca, de talent, necessita una visió i una vocació política que avui creiem nosaltres que no existeix en mans del Govern de Catalunya. El país ha d'aprofitar les oportunitats que les noves dinàmiques econòmiques ens ofereixen i l'aposta per la logística haurà de ser absolutament prioritària; i avui no ho és, ni en les grans definicions ni en les petites concrecions.

Observant el balanç del que ha fet el Govern tripartit en els darrers anys al voltant de l'Euroregió arribem a unes conclusions que no haurien de sorprendre massa, són la tònica del Govern tripartit: moltes paraules i pocs fets, molts anuncis i poques realitats, moltes promeses i poques concrecions. El balanç és sincerament decebedor; més enllà d'alguna campanya mediàtica, d'alguna iniciativa que en el seu origen és molt positiva i molt bona, a l'hora de la veritat observem com van passant els mesos, van passant els anys, passem ja a una segona legislatura de govern tripartit i sincerament ni les eines, ni la voluntat política, ni les relacions amb els altres socis d'aquesta Euroregió han avançat i han permès situar aquest projecte com una de les prioritats de l'acció política de Catalunya.

Podem repassar qualsevol dels àmbits, però m'agradaria insistir en primer lloc que per Convergència i Unió l'Euroregió és una molt bona idea, és una aposta estratègica de país que hem de continuar reforçant i impulsant. Nosaltres hi creiem. Però en aquests moments continuem observant un excés d'indefinició, un excés de treball i de feina ben feta. Hi ha una excessiva dependència de la conjuntura política; no tenim prou ben establertes les relacions amb els nostres socis en qualsevol dels àmbits en què ens vulguem, d'alguna manera, fixar, i en aquests moments no tenim clara quina és l'orientació que li està donant el Govern.

Quins serien per nosaltres els pilars d'aquesta Euroregió, les línies polítiques que hauríem de seguir d'una manera decidida? Intentem esbossar-les breument. Infraestructures, en primer lloc, les xarxes que han de configurar, per tant, doncs, l'estructura d'aquesta Euroregió; cultura i llengua, evidentment no en tot l'abast però sí que configurant un dels nuclis centrals del que és l'entorn dels Països Catalans, amb l'esperança que al-

gun dia València s'hi vulgui incorporar –aquest va ser un desig també del primer Govern, però veig que no hi hem reeixit encara, en aquests moments–; economia i recerca, i polítiques socials i de seguretat.

En matèria d'infraestructures, és evident que una cosa són les grans definicions, però quan passem de les paraules als fets observem que hi ha un entramat de cartró pedra, molt car, això sí, però molt poc real. Com estem avançant d'una manera decidida en les infraestructures viàries per consolidar el corredor del Mediterrani? Observem com vostès, amb els seus socis d'aquí, que són els que governen a Madrid..., tot el que és el desenvolupament de la nacional II i el seu desenvolupament, l'ampliació de la 340, la decisió estratègica de per on sortirà l'A-68, si per Vinaròs i pel País Valencià o per les Terres de l'Ebre i per Catalunya, tot el que representa per exemple els cinc o sis anys de retard que hem tingut a presentar un estudi previ de l'ampliació de l'E-9 entre Berga i Bagà per continuar, doncs, aquest gran eix central transpirinenc, tot plegat ens fa preveure que en matèria d'infraestructures viàries estem perdent el temps, perdem oportunitats i fins i tot no tenim clares les definicions d'aquestes infraestructures que han de configurar l'eix neuràlgic de l'euroregió. Si al corredor mediterrani el quart cinturó és finalment el que vostès estan proposant, una ronda del Vallès amb enllaços a nivell, amb un canal..., amb una secció de dos més dos, és evident que això no funcionarà com el gran eix central d'aquest corredor, com el gran eix central viari d'aquesta euroregió.

I en matèria ferroviària? Bé, ara tenim una gran definició, magnífica, per part del Govern de la Generalitat i del seu president: «Ara sí, apostarem per l'enllaç mediterrani entre Tarragona i València, entre Tarragona i Castelló. Ara hi anem.» Saben qui són els responsables del fet que encara estiguem en aquests moments sense tenir garantit, ni projectat, ni en calendari tota aquesta continuïtat d'aquest corredor ferroviari? El Partit Socialista; el Partit Socialista, que ha governat, si jo no m'equivoco i no em fallen els meus càlculs, dinou anys a l'Estat espanyol, i encara governa, i encara és hora que tinguem aquests infraestructura definida, amb calendari i construïda.

La veritat és que també veig que ara comencem de nou a fer bones paraules amb el Govern francès. Sort que algú de vostès a última hora, doncs, va canviar la cara del senyor Sarkozy per la del senyor Chirac, perquè aquí anem recordant sempre els fantasmes del passat. Perquè evidentment si el senyor Sarkozy s'hagués vist com el senyor Berlusconi, doncs, és evident que el tram de Perpinyà a Montpeller continuaria com està en aquests moments, ara, sense calendari, gràcies a les grans relacions diplomàtiques que el Govern espanyol, socialista, que és el mateix que governa aquí..., perquè ara que som tots iguals, el *Gobierno amigo* d'allà i d'aquí tampoc encara ha resolt el problema de l'enllaç de l'alta velocitat entre Perpinyà i Montpeller. De les paraules als fets.

I l'energia? Volem ser una euroregió de veritat, potent en el camp econòmic i empresarial? Com podem ser encara una *ínsula* aïllada del que és el nostre entorn

europèu? –per cert, per portar cap aquí l'energia nuclear des de França; ja en parlarem algun dia, de tot plegat, no? Però tenim encara sense resoldre les infraestructures energètiques.

I per primera vegada a la història, senyor vicepresident, França ens ofereix l'aigua del Roine i nosaltres la desestimem. (*Remor de veus.*) Per primera en la història els polítics francesos ofereixen l'aigua del Roine a Catalunya i nosaltres la desestimem perquè tenim un bloqueig ideològic sobre els transvasaments –un bloqueig ideològic sobre els transvasaments. (*Persisteix la remor de veus.*) Això sí, anem eixugant el Ter i amenacem el Segre el dia de demà, quan tornem a tenir sequera. Però sobretot, l'aigua de França, que és la que resoldria el problema...

Per tant, anem aterrant. Jo crec sincerament que, a més, en aquests moments a dins de l'euroregió tampoc hi han... (*Remor de veus.*) No es posin nerviosos, no, que ja sé que això els excita molt. Tampoc hi han en aquests moments a dins de l'euroregió les idees clares, perquè, fixin-se, amb Aragó no ens posem d'acord per on ha de passar l'eix ferroviari, si pel centre dels Pirineus, que és el que vol el PSOE –i Espanya també–, o per la façana mediterrània, i, en canvi, ara, amb València, que no està dins l'euroregió, sembla que sí que ja..., correm-hi tots, a veure si encara no hem perdut el tren, no?

Si parlem breument, doncs, de l'àmbit més específic, no tant de la macroeuroregió, sinó de la part de l'euroregió més..., que compartim, doncs, amb Aragó, amb les Balears, amb València, ens permetríem preguntar, senyor vicepresident, què passa amb la paralització i amb clientelisme i amb la reducció de les subvencions que des de la Casa de la Generalitat de Perpinyà s'està patint en els darrers anys? Què hem fet per avançar en la cobertura de l'espai comunicatiu en català a través de la televisió digital, doncs, en els països de parla i llengua i cultura catalanes, i també a la Catalunya Nord? Què estem fent amb l'Institut Ramon Llull, que brilla per la seva absència? Com avancen les pressions i el lobby que s'està fent a París i que estic convençut que deu estar fent molt i molt bona feina per desenvolupar tot aquell magnífic projecte que el president Maragall va llançar de la francofonia? De nou, grans definicions i grans projectes –francofonia, el Fòrum de les Cultures o...–; són especialistes, evidentment, a llançar grans cortines de fum, però a treballar poc.

Ens agradaria també que ens digués quin és l'últim estat de la qüestió entre Aragó i Catalunya pel que fa també a un litigi cultural que afecta el nostre patrimoni històric i el nostre patrimoni artístic, no?

Vaig acabant. En l'àmbit de l'economia i la recerca, potser anem equivocats, però em pot informar de si hi ha hagut alguna altra nova reunió de les quaranta cambres de comerç que l'any 2005 van fer la primera reunió per impulsar, doncs, aquest treball en xarxa del que és la societat civil organitzada? Quantes reunions o en quins àmbits hem tornat a desplegar al voltant, doncs, dels agents socials? Com és que destinem només 250.000 euros a projectes en el marc de l'euroregió per desenvolupar aquest projecte polític tan important per al Govern tripartit i per a Catalunya –250.000, doncs, per a

aquests projectes d'investigació, perquè no hi han prou diners—, però, en canvi, 1 milió d'euros per a les llengües minoritàries a l'Equador? La plataforma logística, que està avui paralitzada, amb quins projectes compta? Quins projectes tenim en aquests moments per desplegar de veritat la Bioregió, més enllà, doncs, de la direcció general que ja hem creat i que, per tant, estructura funcionària i burocràtica sí, però estem absolutament bloquejats?

I, finalment, el famós...

El president

Senyor Puig...

El Sr. Puig i Godes

...projecte —ja acabo, president— de l'hospital transfronterer de Puigcerdà. Sembla que estem remonent terres. Per a quan la primera pedra?, per a quan la realitat?, quants anys parlant del projecte transfronterer de l'hospital de Puigcerdà?

Quan estarem connectats a les xarxes de seguretat de l'Europol i, per tant, podrem treballar també en el marc d'aquesta euroregió en matèria de seguretat pública d'una manera coordinada?

És per tot això, senyor vicepresident, que li demanem que ens faci un cert balanç de quines són les actuacions fetes per part del Govern fins aquests moments en aquest projecte, ho repeteixo, apassionant, necessari, urgent, però que valorem de manera molt negativa pel que fa al seu desplegament, en el qual no trobem els fets més enllà de les grans definicions que en els darrers anys reiteradament el Govern tripartit ha efectuat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable senyor Josep-Lluís Carod-Rovira, vicepresident del Govern de la Generalitat.

El vicepresident del Govern (Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Celebro, a partir de la primera afirmació que ha fet vostè, senyor Puig, quan ha dit que aquest era un projecte que Convergència i Unió compartia, el projecte de l'euroregió..., per tant, hi ha un espai aquí en principi de complicitat bàsica entre el primer partit de l'oposició i el Govern de Catalunya.

Vostè ha dit, senyor Puig, en una interpellació on ha tocat, diguem-ne, molts i variats temes, ha fet referència al primer esment, a la primera afirmació en què es comença a parlar de l'euroregió, quan això es produeix l'any 1991, amb un govern de Convergència i Unió, en el qual..., en aquella proposta d'euroregió participa el Govern de Catalunya, hi participa Migdia-Pirineus i hi participa Llenguadoc-Rosselló. Això és l'any 91. De l'any 91 fins al 2004, en què el president Maragall reprèn una altra vegada —«reactiva» crec que ha estat l'afirmació, o «refunda», o «recrea», que vostè ha utilitzat—..., el president Maragall reactiva novament

l'objectiu de l'euroregió i hi ha canvis importants; entre d'altres, el fet que es mira aquest entorn més immediat nostre, que no és l'entorn només immediat nostre de l'Estat francès, sinó de l'Estat espanyol, és a dir, dels territoris de l'antiga Corona d'Aragó, i quan el president Maragall fa la proposta d'incorporar-hi, doncs, aquests territoris amb els quals compartim molt més que la geografia i l'economia. I, per tant, és justament amb aquest Govern on s'incorporen al projecte d'euroregió el Govern Balear i s'hi incorpora també el Govern d'Aragó; no encara, malgrat que és voluntat del Govern de la Generalitat, la Generalitat Valenciana. Vostè ha dit literalment, diu: «Veig que no hem reeixit encara a incorporar el Govern valencià.» Lamentablement, ni hi hem reeixit en els cinc anys que van del 2004 al 2009, ni hi van reeixir vostès en el període que va de l'any 91 a l'any 2004, que són, diguem-ne, no cinc anys sinó tretze. Per tant, ni vostès ni nosaltres no hi hem reeixit, malgrat que no fa ni quinze dies que el president Montilla va tornar a obrir les portes i a oferir la possibilitat d'incorporar-se a l'euroregió al president Camps, en nom de la Generalitat Valenciana. El cert és que ara ja tenim estructurada aquesta presència institucional dintre del que és el projecte d'euroregió.

Vostè parlava també d'algunes afirmacions amb relació a tota la dinàmica i la prioritat que ha de representar el corredor Mediterrani amb el qual, diguem-ne, aquí hi estem d'acord, i feia una afirmació que, és clar, com tot es pot veure des de dues perspectives, la perspectiva de l'ampolla mig buida i la perspectiva de l'ampolla mig plena, no? Vostè diu: «Ara es mouen a Madrid.» Bé, és clar, això pot ser entès dient «gràcies que finalment hi ha el Govern que hi ha a Catalunya, hem aconseguit allò que no passava abans, doncs, que ara es mouen a Madrid i que, per tant, per primer cop hi comença a haver ja posicionaments oficials del Govern espanyol favorables, doncs, a la idea de la dinamització del que és el corredor mediterrani que, entre altres coses, doncs, és el referent fonamental de l'exportació de productes a l'Estat espanyol». Per tant, efectivament, es mou ara, la qual cosa vol dir que si es mou ara abans no es movia.

En aquesta, diguem-ne, disparada general de temes que vostè ha fet, home, n'ha fet uns quants que, sincerament, crec que no reconèixer la feina que s'ha fet, senyor Puig, no és bona i a més a més en algun cas jo crec que desdiiu no només de la formació que vostè representa sinó de vostè particularment. Clar, altres grups potser sí però vostè, senyor Puig, no en pot parlar d'aquesta manera com n'ha parlat de l'Institut Ramon Llull. Vostè no pot parlar de l'Institut Ramon Llull de la manera com n'ha parlat. Sap que, per primera vegada en la història, els territoris de llengua catalana —tots— compten amb un instrument únic i comú de projecció internacional de la llengua i la cultura catalanes? Això no s'havia aconseguit mai. Hi ha el Govern de Catalunya, hi ha el Govern Balear, hi ha el Govern d'Aragó, hi ha el Consell General dels Pirineus Orientals, hi ha l'Ajuntament de l'Alguer i hi ha la Xarxa de Municipis Valencians Ramon Llull, tots. Això no s'havia aconseguit mai.

Per tant, home, reconegui que, com a mínim, això és positiu, que hi hagi un instrument únic de projecció

internacional de la llengua i de la cultura catalanes. I això no té res a veure amb la conjuntura política, perquè en cadascun d'aquests territoris hi governen formacions polítiques d'ideologies diferents, tenint en compte que estem parlant de governs instal·lats en quatre estats europeus diferents. Doncs, hem fet, i això s'ha fet en aquesta legislatura, en menys de dos anys l'esforç extraordinari de posar-nos tots d'acord en el tema de l'Institut Ramon Llull. Tema de la Casa de Perpinyà. Compari, si us plau, quines eren les funcions de l'anomenada Casa de Perpinyà abans, quines són ara i quina és, diguem-ne, la valoració positiva que se'n fa.

El tema de la francofonia és un tema que, com vostè sap molt bé, hi ha temes que fan bona aquella dita que diu que «aquest mal no vol soroll», per tant, les coses es fan com s'han de fer, es fan tenint en compte que hi ha en aquests moments algunes institucions del sistema d'autogovern català que ja formen part de la francofonia, algunes ja hi són, i, per tant, el Govern treballa, doncs, com s'han de fer determinades coses, en fi, com, exactament, d'aquella manera en què treballaven els que en el seu moment van redactar el Decret de Nova Planta, que s'ha de mirar sempre com ho fan els experts, els professionals, els especialistes, no?, és a dir, *para que se note el efecto sin que se advierta el cuidado*. Doncs, bé, en el tema de la francofonia estem parlant d'això. I ho estem parlant amb qui ho hem de parlar, que són, no només nosaltres mateixos, el Govern de Catalunya, sinó els responsables de la francofonia i amb qui finalment haurà de tramitar la proposta, que és amb el Govern espanyol. Per tant, és d'això, doncs, del que estem treballant i del que estem parlant.

Hi ha un altre tema que crec, sincerament, que també desdii una mica del seu propi perfil polític, senyor Puig, és, home, jo que algun grup de la cambra faci referència al milió d'euros a les llengües minoritàries a l'Equador, és comprensible, eh? –és comprensible–, però, sap què passa?, que, simplement, aquell milió d'euros que diu vostè no és el milió d'euros que destina el Govern com un caprici que s'apareix un bon dia a l'Agència Catalana de Cooperació, és que aplica el que sense ni un sol vot en contra va aprovar aquest Parlament en el que és el Pla català de cooperació. Per tant, també amb el suport de Convergència i Unió –també amb el suport del seu grup parlamentari–, perquè, hi insisteixo, no hi va haver ni un sol vot en contra d'aquest pla de cooperació.

Home, em sorprèn una mica, em sorprèn relativament –em sorprèn relativament– en la mesura que quan també el conseller de Cultura va presentar, doncs, la llei del cinema i va fer públiques algunes propostes en les quals deia que s'intentaria que no continués existint la discriminació que comporta en aquests moments per als usuaris i consumidors de cinema, de productes culturals cinematogràfics, que poguessin tenir almenys la meitat de l'oferta cinematogràfica en llengua catalana versió original o subtitulada, home, que sortissin vostès –i crec que vostè va ser un dels que ho va dir–, dient que «en moments de crisi això no era important». Home, hi insisteixo, això, senyor Puig, això vostès no ho han de dir. Potser ho han de dir alguns altres grups d'aquesta cambra, però vostès, en el seu cas, això no comporta; no comporta que siguin vostès qui hagin de fer aquesta

funció, és a dir, estan ocupant un espai que, en fi, que no és propi de vostès. (*Veus de fons.*)

L'euroregió camina, funciona i avança, i no només funciona i avança sinó que mai com ara l'euroregió havia estat tan a prop d'aconseguir quin és el seu objectiu fonamental. Vostè ha parlat que hi havia tres àmbits: l'àmbit de les infraestructures, l'àmbit de la dinamització econòmica i l'àmbit de la cooperació cultural, doncs, bé, en tots tres casos en l'àmbit de les infraestructures, en l'àmbit de la dinamització econòmica i en l'àmbit de la cooperació cultural el Govern hi està treballant, i no només el Govern de Catalunya sinó tots els governs, en aquest cas, amb una presidència rotatòria, que la té el Govern Balear, que en qüestió de poques setmanes passarà la presidència al Llenguadoc-Rosselló, i s'hi està treballant en l'àmbit de les infraestructures.

Vostè, doncs, ja ha pogut veure com aquests dies, en aquests moments, el Govern de Catalunya ha presentat les seves esmenes al Llibre verd de transport europeu, com ha demanat l'entrada a l'organització Fermed, amb l'objectiu, doncs, de fer constància que la via que ens correspon dinamitzar, pels motius que dèiem abans, doncs, era la del corredor mediterrani; també amb els sectors de la dinamització econòmica, amb la posada en marxa de l'observatori socioeconòmic i, en l'àmbit de la cooperació cultural, hi ha un importantíssim portal Cultura que, realment, és un element de cohesió dintre de tot aquest marc del que és l'euroregió.

Pel que fa referència als diferents ajuts que es donen. Els diferents ajuts que es donen tenen sempre com a requisit fonamental que hi ha d'haver almenys entitats sòcies en quatre territoris, i en tots els casos això s'ha complert, i en tots els casos això ha estat possible, com després tindrà oportunitat d'explicar-li amb una mica més de detall.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Puig, per fer la rèplica.

El Sr. Puig i Godes

Moltes gràcies, senyor president. No, no, si ja els hem reconegut que de moure's es mouen, però que l'eficàcia és nul·la, i que crear burocràcia i contractar persones i anar inflant el cost de l'Administració, d'això, en saben. Suposo que ja han fet números. Vostès saben que amb el mal acord de finançament que aconseguirem ni tan sols podran pagar les nòmines dels vuitanta mil funcionaris nous que han creat en els darrers cinc anys. En són conscients d'això? No, no, per tant, sí, sí de maquinària i de burocràcia tota la que vulguin, però, amb quins efectes? Perquè, no és el dia d'avui, però és que, senyor Carod, valorem que la política de relacions internacionals és molt erràtica i molt subjecta només a l'anunci i a l'espectacularitat. Hem obert una oficina a New York, quan el poder polític i administratiu d'Estats Units, doncs, és a Washington, i el Ramon Llull no dubto que s'ha incorporat ara i que tenim, doncs, més gent treballant-hi, segur, d'això n'estic absolutament convençut que hi ha molta més gent treballant-hi,

i a més amb efectes suposo que positius. Ara quan un observa qui porta l'Institut Ramon Llull a la Biennal de Venècia, doncs, tots els artistes que hi portem són andalusos o de Castelló i, en canvi, en Miquel Barceló, doncs, apareix sota el pavelló espanyol. Formidable l'actuació del Ramon Llull! És a dir que, ho orientem tot raonablement bé.

Sí que ho poso en dubte, però és que si vostè em digués «no, no, és que allà un milió i en canvi aquí per potenciar l'economia i l'empresa de l'euroregió n'hi posem molt més», dius «bé, vinga, doncs, parlem-ne», però, escolti, sap quanta gent, quants ciutadans, quants empresaris, quants milers de ciutadans del país queden sorpresos en veure que estem en condicions d'aportar un milió d'euros per a les llengües minoritàries de l'Equador i en canvi no estem en condicions d'ajudar les empreses o de només donar 250.000 euros, la quarta part, per impulsar l'economia de l'euroregió, que és on ens guanyarem les garrofes i ens guanyarem el futur?

D'aquí a pocs dies s'inaugurarà la nova terminal de l'aeroport, ho dic perquè vostè ha fet una referència a això dels governs de Madrid i als d'aquí i als d'allà... Primer, els governs de Convergència i Unió mai van tenir els governants espanyols a dins del Govern de la Generalitat de Catalunya, i vostès hi són, aquí i allà, i són els seus socis. En segon lloc, i jo em pregunto, totes aquestes obres que ara s'estan acabant, impulsant: l'ample europeu, l'alta velocitat, l'ampliació dels ports, la nova terminal de l'aeroport..., més o menys —suposo que la memòria és fràgil, però tothom té la història bastant recent, no?— són producte de pactes polítics de risc, de generositat i de país de l'any 96. Em poden dir, en els darrers quatre o cinc anys, quantes d'aquestes obres que estructuraran el país, la Catalunya del segle XXI, s'han posat en marxa o s'estan posant en marxa ara? I ara sí que governen els mateixos allà i aquí, no confrontant permanentment el Govern de la Generalitat amb els governants espanyols, no, ara hi ha els mateixos: pitjor que mai.

I en l'àmbit de l'euroregió, doncs, nosaltres creiem, sincerament, que hi ha massa fantasia, que es treballa poc, que hi ha molt de clientelisme, que s'actua més com una oficina de col·locació partidista en molts d'aquests àmbits, però que l'euroregió no avança, i que aquesta dinàmica d'estructurar les nostres relacions amb els nostres entorns superant les limitacions institucionals de l'Estat espanyol i les possibilitats que ens obre Europa no s'aprofiten. I ho he reconegut, l'any 91, incipientment, amb estires i arronses, i a més hi havia conjuncures polítiques complicades, i l'any 2004, amb molta força política, és veritat, però de l'any 2004 a ara tot ha anat al ralenti, tot ha anat, d'alguna manera...

I no m'ha contestat una pregunta, l'any 2005 vam fer la primera i última reunió de les cambres de comerç de tot aquest entorn mediterrani, no n'hem fet cap més? On és la relació entre la societat civil i la Generalitat i els governs del nostre país per intentar obrir d'una manera decidida amb vocació, amb generositat? Nosaltres observem, sincerament, senyor vicepresident, que quan parlem de l'euroregió en aquests moments, en infraestructures, estem desconnectats. I vostès aposten per

la desconexió de l'euroregió. Que quedi clar, el seu model de país, de Catalunya, el seu bloqueig ideològic, que comparteix amb els seus socis, aposten per estar desconnectats, aïllats de l'euroregió. No ens omplim la boca de grans conceptes i diem com estem treballant de realitat viària, ferroviària, aeroportuària. Vostès van a l'aïllament: en energia a l'aïllament, en aigua a l'aïllament. Estarem aïllats de l'euroregió, doncs, aleshores per què en parlen tant i van gastant tants diners si no actuen aquí per fer això possible.

En cultura, enfrontats amb els nostres veïns, enfrontats; en infraestructures, desconnectats; en cultura, enfrontats; en economia, «desnortats», i, en matèria social, marejant la perdiu, perquè, en tot cas, ja dic que potser sí que d'aquí a quatre o cinc anys l'hospital transfronter, l'única actuació, veurà la llum.

Jo em permeto també, en aquesta línia d'una certa política erràtica, senyor vicepresident, dir-li que no hi ha ni voluntat política, ni projecte. Com hem de saber què hem de fer a Europa si no sabem què volem fer a Espanya o a Catalunya? El projecte de l'euroregió s'ha abandonat, i és una pena: «Jordi Pujol el va propulsar; Pasqual Maragall, t'obria els ulls, ara res.» Per cert, aquestes dues manifestacions les ha fetes la senyora Maria do Carmo Marques-Pinto, anterior directora general de Relacions Internacionals sota el seu mandat i secretària general del Patronat Catalunya - Món, també durant un any i mig...

El president

Senyor Puig...

El Sr. Puig i Godes

...crec, sincerament, que aquesta visió «desnortada» porta que amb Convergència i Unió les expectatives i el terreny de joc de l'euroregió es van dibuixar, però vostès estan baixant Catalunya a la segona divisió, i això és el que, des de Convergència i Unió, els venim a posar en evidència, a exigir que compleixin els seus projectes i les seves promeses, perquè ara com ara l'euroregió en mans del tripartit és una realitat de fantasia i no s'hi avança decididament, com hauria de ser la nostra exigència nacional.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

El senyor vicepresident té la paraula.

El vicepresident del Govern

Senyor president, senyores i senyors diputats..., senyor Puig, baixar Catalunya a la segona divisió en matèria de regió seria tant com acceptar que vostès la van situar a primera divisió. I vostè ens demana que fem nosaltres ara en cinc anys, des del 2004, en què el president Maragall reactiva l'euroregió, allò que vostès van ser incapços de fer en tretze —en tretze. I fins i tot els de lletres sabem que del 2004 al 2009 n'hi van cinc i del 91 al 2004, doncs, hi van els que hi van, més del doble.

Tan fàcil no deu ser, quan vostès en aquest mateix període de temps ni tan sols van ser capaços d'incorpo-

rar-hi altres territoris, comunitats autònomes de l'Estat espanyol, cosa que sí que ha fet, i ha fet aquest Govern amb la majoria actual. Si haguéssim de fer cas d'algunes de les seves afirmacions, doncs, resultaria que, en fi, que no tenim cap més sortida que aquesta mena de masoquisme nacional, que consisteix en apel·lacions constants a un catastrofisme sense sortida positiva, amb un esperit no gens constructiu, tot és un desastre, estem aïllats, estem barallats amb tothom...

Escolti, aquí tenim..., i vostè ho sap molt bé, quan ha fet esment del cas concret del Govern aragonès; amb el Govern aragonès..., hi ha aquí un litigi per un patrimoni artístic que vostè coneix molt bé... No sé si és que el que ens està demanant per resoldre aquest problema és purament i simplement la cessió d'un patrimoni artístic... Està demanant això? Perquè, si està demanant això, aleshores això significa un canvi profund en l'estratègia que almenys formalment vostès diuen que defensen. Per tant, si hi ha problema és perquè hi ha una realitat de defensa, per part del Govern de Catalunya, d'uns procediments relacionats amb un patrimoni artístic en què no estem disposats a fer marxa enrere.

Home, alguna cosa de positiu hi deu haver quan tenim a la capital de Catalunya no només, diguem-ne, la seu de les cambres de comerç del Mediterrani, la seu dels poders locals del Mediterrani, sinó també la seu de la Unió pel Mediterrani. És a dir, si tan malament haguesin anat les coses, si Catalunya generés aquesta imatge que vostès volen atribuir al Govern de Catalunya d'una inestabilitat permanent, del desastre total, vostè creu que la Unió Europea i que tots els països de la conca mediterrània, tots, sense excepció, haurien apostat per situar justament a Barcelona, capital de Catalunya, la seu de la Unió per la Mediterrània? És evident que no.

L'euroregió ha estat fantasia durant uns quants anys. I ara es convertirà en realitat. Per què es convertirà en realitat? Es convertirà en realitat perquè per primera vegada s'articularà legalment –i ja veig que, diguem-ne, inquieta dir que coses que no s'han fet abans ara es fan o es faran–, s'articularà... (*Veus de fons.*) Home, no ho sé, però ho sembla, eh? S'articularà a partir del moment en què es constitueixi en agrupació europea de cooperació territorial. I això..., cada vegada hi estem més a prop; fa només dos dies que hi ha hagut les reunions corresponents entre el Govern espanyol i el Govern francès, que amb el marc legal en què ens trobem són els que hi han de donar el vistiplau. Hi ha un acord bàsic perquè això sigui possible; ja en aquests moments el que s'està discutint és..., a partir del moment en què el Govern de Catalunya pren l'acord, el 25 de novembre del 2008, de donar la seva conformitat al conveni amb els altres territoris i als estatuts de l'euroregió. Aquests van ser ratificats el desembre de l'any passat pels presidents de tots aquests territoris a Brussel·les. I, per tant, ara el que cal és que ens posem d'acord, Govern espanyol i Govern francès ja han dit que hi estaven d'acord, i hi han introduït unes esmenes tècniques encaminades a donar coherència al llenguatge administratiu, que no és exactament el mateix el llenguatge administratiu, doncs, que hi pugui haver a l'Estat espanyol que a l'Estat francès. I, per tant, el dia 18 de juny hi haurà el traspàs de la presidència de l'euroregió del Govern Balear a

Llenguadoc-Rosselló. Seria desitjable, no serà fàcil, que aquell mateix dia poguéssim tenir també, doncs, ja la ratificació, l'aprovació definitiva, d'aquesta agrupació europea de cooperació territorial.

Mentrestant? Doncs mentrestant s'ajuda, evidentment, a fer possible iniciatives com la xarxa euroregional de cooperació per a la creació d'instruments per a l'ocupació dels estudiants universitaris o el grup d'interès de cooperació econòmica; la xarxa euroregional de col·laboració i cooperació en l'àmbit forestal; la xarxa de museus d'art contemporani de l'euroregió; la xarxa, també, euroregional de cooperació en la gestió de residus; la xarxa de promoció de la mobilitat sostenible en destinacions turístiques; la trobada cultural euroregional de ciutats mitjanes i petites en la cultura de proximitat; la xarxa euroregional per a la prospectiva i l'anàlisi turística..., tot un seguit d'iniciatives a les quals s'ha d'afegir les ajudes donades per fer possible el potencial comercial de la xarxa de ciutats de l'euroregió, l'accessibilitat i mobilitat aèries a l'euroregió, la demografia empresarial a l'àmbit de l'euroregió, i moltes altres que són els projectes concrets en què s'encarna justament l'euroregió en aquest Govern.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

L'onzè punt de l'ordre del dia...

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i laboral per a crear ocupació (tram. 302-00170/08)

...és la moció a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i laboral per a crear ocupació.

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (*pausa*), el senyor Millo té la paraula.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hem presentat una moció subsegüent a la interpellació que vàrem formular al Govern en matèria d'ocupació, tractant aquest tema que ens afecta tant i que tant ens preocupa a tots els grups parlamentaris amb relació a l'atur, a la destrucció d'ocupació generada per la crisi que patim.

I el nostre grup va presentar una moció amb voluntat que fos una moció assumible i que, finalment, després de dos anys de demanar al Govern que prengui consciència de les mancances dels seus serveis a l'hora d'afrontar aquesta situació, poguéssim sortir d'aquesta cambra, dic, per primera vegada, després de dos anys d'insistir en aquesta matèria, amb un acord que comprometés el Govern de Catalunya a fer una sèrie d'accions o a intensificar o prioritzar una sèrie de mesures que al nostre entendre, en l'opinió del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, són imprescindibles per afrontar amb majors garanties d'èxit aquesta situació

tan problemàtica que pateixen tantes persones, tantes famílies ja en aquests moments a Catalunya.

I per aquest motiu varem presentar una moció, bàsicament estructurada en tres blocs: un primer bloc referit al Servei d'Ocupació de Catalunya; un segon bloc estrictament, específicament, pensat, amb la formació ocupacional com la primera de les polítiques actives en l'àmbit del foment de l'ocupació o per a la millora de l'ocupabilitat de les persones, i en tercer lloc, un bloc destinat a les persones que emprenen una activitat i que, per tant, volen crear una empresa nova i a les mesures d'ajut i de suport a aquestes persones, que en aquests moments són aquelles que poden també garantir la creació d'ocupació i, per tant, que requereixen un suport, un recolzament específic i clar per part de l'Administració, per part del Govern català, concretament.

I fixin-se vostès que les paraules que utilitzem per explicar la moció són molt clares, és a dir, reforma del servei d'ocupació, reforçament dels mecanismes d'informació als treballadors, agilització de la tramitació administrativa de tots els aspectes que tenen a veure amb la resolució de convocatòries de formació; millorar el funcionament de les meses locals d'ocupació, que són les que detecten les necessitats en el territori del que cal fer per atendre la preparació de les persones que busquen feina, i ampliar la xarxa de centres de formació per tal d'adaptar-la millor a les necessitats que hi han en aquests moments en el territori català.

El segon bloc, el de la formació. Nosaltres plantejàvem en la moció doblar els recursos destinats a la formació perquè, atès que hem més que doblat el nombre d'aturats, és evident que el nombre de sol·licituds, per tant, el nombre de necessitats, en aquests moments és més del doble de les que hi havien pressupostades quan es va aprovar el pressupost de la Generalitat del 2009. Per tant, ens semblava del tot raonable demanar que es doblin aquests recursos destinats a la formació i també que es doblin, per la mateixa raó que acabo d'explicar, els recursos destinats a les beques de formació i préstecs de formació.

I, finalment, un paquet, un bloc destinat a recolzar els projectes dels nous emprenedors, doblant també els recursos destinats.

Bé, el nostre grup parlamentari ha rebut esmenes dels tres partits que donen suport al Govern, per un costat, i també esmenes del Grup de Convergència i Unió.

Al nostre entendre, les esmenes que vénen de Convergència i Unió vénen a concretar encara més algunes de les mesures i a ampliar-ne algunes. Nosaltres voldríem mantenir una mica aquesta filosofia de la moció, que pugui ser assumida per tothom. Tot i així, acceptem especialment dos aspectes molt interessants de l'esmena de Convergència i Unió: aquella que fa referència a millorar el funcionament de les meses locals a través dels pactes territorials i mitjançant la concertació, i també aquella part de l'esmena de CiU que fa referència al fet que, en el moment d'incrementar els recursos destinats a la formació, fem-ho adaptant-los a les necessitats de qualificació que requereixen els sectors emergents i prioritaris.

Pel que fa referència a la llarga presentació d'esmenes que han fet els tres partits que donen suport al Govern, jo vull dir que agraeixo, i vull fer-ho en nom del Partit Popular, la voluntat en aquest cas de poder tirar endavant una moció que, acceptant de manera matisada aquestes esmenes..., perquè vull dir que les esmenes, doncs, tenien un cert to, al nostre entendre, que diluïa una mica el sentit de la nostra moció, però que finalment hem aconseguit transaccionar-les de tal manera que acabarem parlant efectivament del que nosaltres demanàvem, que era prioritzar les mesures de..., que afronten la reforma del servei, reforçar els mecanismes d'informació, millorar l'agilització, millorar el funcionament de les meses locals, ampliar-ne la xarxa, incrementar els recursos destinats –traurem el punt de doblar les beques, perquè el Govern en aquest sentit considera que no té recursos suficients; lamentem que no puguem incloure aquest segon punt, però només és un punt petit; nosaltres el trauríem de la moció–, i també, que hi hagi finalment..., i s'accepti la transacció en el sentit que hi hagi també un paquet del text de la moció que va estrictament referit a recolzar els emprenedors i potenciar els recursos destinats a la creació i consolidació d'empreses i ocupació autònoma.

El president

Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

Per aquest motiu, senyor president, lliuro a la Mesa el text definitiu de la moció, incorporades aquestes esmenes transaccionades, atenent també la voluntat del nostre grup parlamentari, i que, d'aquesta manera, entenc que podrien tenir el recolzament de la cambra, si és aquesta la voluntat de diputades i diputats, i podríem tirar endavant, com deia, per primera vegada en aquesta legislatura, una moció que impulsa aquestes mesures i potencia totes les polítiques actives d'ocupació en la línia de fomentar-la i poder millorar d'aquesta manera la situació de les persones que busquen feina...

El president

Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

...a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Molt bé. M'havia de lliurar no sé què, però ho farà potser en un altre moment? *(Pausa.)*

La senyora Montserrat Capdevila, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pot sortir a defensar l'esmena.

La Sra. Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. Il·lustres diputats i diputades..., bé, senyor Millo, li agraim el to i li agraim la voluntat. Tot i així, deixi'm que li faci, doncs, algun

retret, però no per avui, sinó perquè no compartim de cap manera les formes amb què vostè, en representació del PP, va fer la seva interpellació, atribuint en aquell moment a la consellera i al Govern les males dades del mercat del treball actuals, d'una manera que crec que contribueix a generar encara més alarma social i catastrofisme, i que ja hem dit reiteradament que no ens ajuda pas a asserenar ni a generar confiança en el futur, cosa necessària i imprescindible, a més a més de moltes altres coses, és clar.

Referent a aquella interpretació, jo li repetiria si aquelles formes i els arguments, en lloc de ser al Parlament de Catalunya, els hagués fet a les Corts Valencianes o a Múrcia o en molts altres parlaments, espais o llocs on les dades a què vostè feia referència respecte de Catalunya..., en què certament el darrer any hi ha hagut un increment de l'atur del 68,7 per cent, però també a València, un 77,3, o a Múrcia, un 79,8.

És a dir, senyor Millo, li demanem, doncs, que, en tot cas, no utilitzi les dades de forma tendenciosa, eh?, i atribuint al Govern només i exclusivament la seva responsabilitat, perquè volem entendre també que en aquestes comunitats els seus governs estan fent tot el que tenen a les seves mans per fer-hi front, tot i que les dades continuen sent dolentes, a Catalunya, arreu de l'Estat i arreu d'Europa.

Tot i així, com li deia, agraïm en aquest cas la seva voluntat i també volem traslladar que nosaltres hem treballat amb la voluntat de conciliar, perquè els ciutadans, justament, que pateixen la situació i els quals són els que veritablement a nosaltres ens preocupen, s'ho mereixen. I per això, com deia, compartim molts dels aspectes de la seva moció, en la mesura de la situació actual, desborda qualsevol de les previsions fetes per qualsevol.

En aquest cas, per això hem plantejat esmenes a la seva moció i estem d'acord amb alguns dels seus plantejaments, perquè és clar que volem que el SOC continuï millorant en tots els aspectes per ser més eficient, més eficaç i resolgui amb la màxima celeritat els problemes dels ciutadans, tot i que recordo que el SOC i les polítiques d'ocupació no creen ocupació; el que en crea és l'activitat econòmica. Per tant, si us plau, no confonguem els ciutadans.

També és clar que volem que les meses d'ocupació funcionin el millor possible i que tot sigui el més àgil possible. Per això m'agradaria recordar que fins al moment s'han millorat les oficines del treball amb la telematització dels serveis, amb les infraestructures rehabilitades en un percentatge molt important, l'ampliació dels horaris, la millora dels orientadors, noves oficines en nous territoris per justament alleugerir la concentració, punts d'autoservei, també el nou model de reorganització de processos, que està ja implantat en un 70 per cent, de les oficines de treball.

També és clar que la formació de les persones, dels treballadors, forma part de les nostres prioritats, de la política del Govern, també. Per això entenem com a necessari dotar dels recursos formatius tant com sigui possible. I aquí també recordar a tothom que tenim pen-

dent encara de resoldre el sistema de finançament. I ens alegra, en tot cas, que a partir de les seves consideracions, doncs, que hi ha manca de recursos..., justament perquè encara gaudim o patim un sistema de finançament no adequat.

Bé, també entenem com a necessari tot l'increment, com deia, dels recursos formatius als nous centres per millorar l'ocupabilitat dels treballadors i les treballadores i, en tot cas, també els increments de què l'altre dia feia esment la consellera en la comissió, en la seva compareixença, justament incrementant fins a 120.000 persones els recursos. I, per altra banda, evidentment que l'agilitació de les convocatòries és una prioritat; les darreres ja s'han fet en dos mesos d'ençà de la seva resolució.

I, quant a l'emprenedoria, certament... Finalment, doncs, ens hem aconseguit posar d'acord, perquè, evidentment, en aquest aspecte és on hi ha la veritable creació d'activitat econòmica i, per tant, de potenciar el creixement de l'ocupació. Per tant, finalment... També recordar que el darrer any l'increment ha passat de 7,8 milions d'euros a aquestes 13 milions d'euros destinats justament a això: a les subvencions per a la promoció de l'ocupació autònoma, així com tot el que són les línies de l'Avalis Emprenedoria.

Per tant, donarem suport a part de les propostes, si ens accepta les nostres esmenes, com hem entès que així ho faria, i em sembla que podrem donar un missatge cap als ciutadans, que és el que cal en aquests moments, que treballem en la mateixa direcció per resoldre els seus problemes, amb el benentès, com deia abans, que les polítiques d'ocupació no creen ocupació, sinó que milloren l'ocupabilitat de les persones per entrar al mercat de treball.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo, com la diputada Capdevila, certament, tinc una certa perplexitat havent-lo sentit fa quinze dies, amb la duresa amb què intervenir respecte a la situació que es viu, sens dubte una situació difícil, una situació dura, però també, doncs, vaja, en la interpellació a la consellera, el diputat Millo va inclús arribar a dir-li –i no li retraïem pas, és el que ell expressava, és simplement expressar-ho de nou aquí a la cambra– el fet que si la consellera, en comptes d'estar al capdavant de la conselleria, estigués en una empresa, segurament hauria d'haver dimitit, no? I quan un es troba amb unes afirmacions tan dures i tan contundents, s'espera, doncs, una moció de dir: «Bé, vejam amb què ens sorprendrà o què ens dirà el diputat Millo a l'hora de presentar una moció», perquè, certament, vostè exposava, fruit de la realitat que es viu a Catalunya i fruit de la realitat que hi ha, una situació de dir: «Escolti, consellera, vostè hauria de dimitir, vostè

no seria aquí si això, en comptes de ser un govern, fos una empresa, perquè els resultats són horrorosos, els resultats són dolents; els resultats són dolents al conjunt d'Europa, al conjunt del món, però enlloc tan dolents com a Catalunya, perquè s'està destruint l'ocupació com en cap altre lloc a Catalunya; a més a més, s'està incrementant l'atur com en cap altre lloc de l'Estat.» I, per tant, en aquest sentit dir: «Escolti'm, ens estem posant a la cua de tot plegat», i, per tant, mostrava, doncs, la seva inquietud i la seva intranquil·litat.

Per tant, era allò de dir: «Bé, potser el diputat Millo ens podrà inclús sorprendre, doncs, demanant una reprovació de la consellera.» Contràriament, ha presentat una moció –res a dir tampoc, és la seva opinió– en què demana una sèrie de coses, correctes totes elles, cap problema, però que pròpiament són més pròpies del Govern que no pas de la seva intervenció del darrer dia, no? És allò de «millorar», «ampliar», «reforçar», és a dir, tot allò que va tan malament i que ens ha portat a aquesta situació tan negativa, vostè, doncs, demana que es reforci, que es millori, que s'ampliï, que s'agiliti i que, per tant, bé, anem fent petites millores en tot això.

Més val petites millores que res, evidentment. Però sí que, hi insisteixo, com la diputada Capdevila, mostro la nostra sorpresa del canvi, doncs, de fa quinze dies amb el d'avui. Un to absolutament –és cert, vostè ho deia– diferent, el to de fa quinze dies, del to d'avui, no?, un to absolutament diferent.

En aquest sentit, vostè ha expressat, doncs, la seva voluntat d'arribar a un acord i, per tant, en aquest sentit, de poder-hi sumar alguna cosa i que, per tant, no sortim amb les mans buides d'aquest Ple, sinó que sortim amb alguna aprovació que representi un pas endavant de la situació que s'està vivint. Bé, amb això nosaltres, lògicament, hi podem estar d'acord i hi estem d'acord, perquè creiem que és necessari que hi hagin millores en l'àmbit del Servei d'Ocupació de Catalunya, en l'àmbit de la formació que hi ha en aquests moments, que es demostra –i així ho estan dient també els agents socials– que no està donant resposta a les necessitats que hi han damunt de la taula i que la gent té. I, per tant, en aquest sentit, doncs, nosaltres hem presentat, sí, certament, unes propostes, esmenes en les quals concretàvem amb què, com i de quina manera s'hauria de millorar, no? Per exemple, el SOC..., nosaltres creiem, amb tota sinceritat –i ho hem demostrat i ho hem posat sobre la taula–, que hi han intermediadors; és evident que el SOC no crea ocupació, però sí que treballa en la intermediació entre les empreses i els treballadors perquè uns i altres puguin, doncs, confluïr, i, al cap i a la fi, aquells que busquen persones per treballar i aquells que busquen feina puguin confluïr i trobar els seus objectius.

Què demanem? Una reforma d'aquest SOC i que conjuntament, doncs, amb els agents socials puguin mirar-se d'incloure-hi empreses que des d'un punt de vista privat ho estan fent; lògicament, des d'un paraigua del servei públic, i, per tant, com s'està fent, per exemple, en altres àmbits, com és la sanitat.

O nosaltres també demanàvem concrecions concretes –algui la redundància– en l'àmbit, doncs, de la forma-

ció, en què no només vostès demanaven que es dobles-sin els recursos –era l'única concreció en què veig que s'ha quedat simplement que es millorin i s'incrementin– posats en l'àmbit de la formació. Una llàstima; hauria estat bé que s'haguessin pogut doblar, en un moment de tanta necessitat, els recursos, no?

I per darrer punt, home, agrair que finalment el punt c –que era aquell: «que el Govern de la Generalitat recolzi els projectes dels nous emprenedors doblant els recursos»– com a mínim no l'hi hagin esborrat, perquè en principi l'esmena era de suprimir. I tots sabem que a dia d'avui el que s'està dient i el que ens diu tothom és que en aquests moments els emprenedors no tenen el recolzament que voldrien per part d'aquest Govern, no? Per tant...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Borràs i Solé

...home, potser queda una mica curt –acabo de seguida, president–, però, bé, doncs, així quedarà: «continuar recolzant els projectes dels nous emprenedors i emprenedores». Des del nostre punt de vista, vistes les demandes que hi han al carrer, això segurament queda curt, però més val això que res.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per Catalunya, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Bé, senyor Millo, com... –avui està de president del seu grup parlamentari... (*L'orador riu. Veus de fons.*) Molt bé... Bé, senyor Millo, la veritat és que, com ja s'ha comentat, la seva proposta de moció conté molts punts positius, i jo li vull agrair que hagi acceptat les esmenes –com sembla que finalment serà així– que hem anat presentant. Estem segurs que en aquesta matèria, que és la de fer front a la crisi econòmica, és fonamental que hi hagi el màxim de consensos possibles. I en aquest sentit el meu grup parlamentari sempre els ha propiciat i sempre els seguirà propiciant, perquè la imatge que hem de donar a tota una ciutadania, una bona part de la qual està patint en aquest moment l'atur –622.000 persones, com reflectia l'enquesta de població activa recentment–, ha de ser una imatge que hem de reflectir de tenacitat, de treball i de perseverança en la solució d'aquesta crisi econòmica.

En qualsevol cas, el que sí que volia esmentar-li és que, al nostre entendre, falta una anàlisi global en el seu discurs –també en el de la senyora Borràs– sobre la situació econòmica a Catalunya i sobre el perquè ens trobem actualment amb un nombre tan important d'aturats al nostre país. És evident que per agilitzar l'ocupació i la recerca de feina i el fet de trobar-la cal millorar les polítiques de formació, d'intermediació, de beques, agilitzar la tramitació administrativa... De tot això en

som conscients i ho estem fent. Però per crear ocupació, és a dir, perquè aquestes tasques d'intermediació i de formació puguin finalment arribar a portar que una persona trobi un lloc de treball, cal una economia, una economia potent, una economia amb contingut tecnològic, una economia amb valor afegit, que sigui capaç de donar aquests llocs de treball. De fet, vostè mateix ho reconeix quan diu que «cal potenciar la formació per aconseguir reorientar persones que estan a l'atur cap a sectors productius més dinàmics o amb major demanda de treball». Bé, el que hem de construir són aquests sectors més productius i amb major demanda de treball.

I jo aquí, per exemple, li donaré una dada, perquè entenguem de què estem parlant, és a dir, a quin context global, a quines polítiques globals nosaltres ens referim. El País Basc, 10,3 per cent d'atur; Catalunya, 16,6 per cent d'atur. És que el País Basc des de temps A, és a dir, històricament, ha tingut una economia molt diferent de la catalana? No, ha sigut una economia industrial com la catalana, però sí que el País Basc ha tingut un concert econòmic, durant molts anys, que li ha permès, ja des de fa més d'una dècada, polítiques de transformació de la seva economia cap al valor afegit, cap al contingut tecnològic, cap a la capacitat exportadora. I en aquests moments ens trobem que, tot i que s'ha esfondrat la demanda interna, al País Basc, com a Catalunya, com a tot l'Estat espanyol, com a bona part d'Europa, hi ha determinades economies que perquè han fet els deures, perquè han fet aquesta transformació tecnològica, avui poden exportar. I això costa molts diners, i vostè ho sap, perquè calen infraestructures, perquè cal suport a la indústria, perquè cal que tota l'activitat productiva es repensi en temes d'innovació, de recerca i desenvolupament.

I, per tant, creiem que també s'hauria d'afegir, en aquest cas, el Partit Popular al que ha de ser una reivindicació que aquest país ha d'afrontar, com és la del concert econòmic, com és la que puguem gestionar no només les nostres polítiques d'ocupació i econòmiques, sinó també els recursos, els impostos que paguen els ciutadans per portar-les a terme. I en aquest sentit companys seus de partit, com el senyor Basagoiti, estan entusiasmat amb instruments com els del concert econòmic. Per què no ens entusiasmem també tots aquí al Parlament de Catalunya? Que és que no tenim dret tots a disposar dels mateixos instruments?

Per tant, d'acord amb les propostes que vostè ha presentat, però anem avançant cap a una anàlisi global, cap a mesures globals de solució, realment, a aquesta crisi econòmica. Perquè, si no, anirem tapant, evidentment, vies d'escapament d'aigua de la nostra economia, però no aconseguirem tenir ben armat el que ha de ser el nostre vaixell, el nostre transatlàntic econòmic, que ens ha de portar a la superació d'aquesta situació de crisi.

Gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Laura Massana.

La Sra. Massana Mas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Home, senyor Millo, no m'afegiré al Jekyll i Hyde que s'ha plantejat avui aquí. Dir-li que m'agrada més el Millo d'avui —el Millo d'avui, eh? I era tal l'acte de contrició d'avui, que nosaltres compartim, que ja el veia reconeixent per què ens trobàvem en aquesta situació i el veia aquí dient el que va dir l'altre dia, de fet, que la situació és dramàtica, però dient a la vegada que això no és casual, que això ha arribat perquè..., perquè sí..., això no ha arribat perquè sí, que això és una deriva d'unes polítiques implantades i hegemòniques durant molt temps, i que s'han concretat en aquesta desregulació, en aquesta manca de control, en aquestes receptes neoliberals i, per tant, que els responsables devem ser o deuen ser els qui les van abanderar, i aquells que, a més a més, s'hi van apuntar amb molt d'entusiasme i que, de vegades, hi continuen apuntant-se. En definitiva, és una crisi de dretes i per això estem com estem, de les dretes catalanes, espanyoles i europees.

Però jo m'alegro que haguem arribat en aquest consens. Dir-li també a la senyora Borràs que home!, per un dia que el peix al cove és compartit, doncs, ja està bé, en això sempre s'ha avançat, no sigui en aquest sentit tan dura.

Com que els companys i companyes diputats que donen suport al Govern ja han reflexionat una mica sobre els avenços que hi ha hagut, i dir que tenim els instruments que tenim, i amb aquests hem de jugar en aquest país de moment, que, de fet, en aquest moment nosaltres el que proposem és avançar en això que ja tenim, del que podem disposar, i que potser seria el moment que després també de molts anys ja de polítiques actives d'ocupació, de trenta anys de polítiques actives, sí que caldrien uns moments de revisió estratègica en aquest sentit, no? Són trenta anys, i potser ja seria..., d'una banda per nosaltres com a grup, reconèixer competències municipals, per exemple, en les polítiques d'ocupació, no tant reconèixer intermediacions privades en polítiques d'ocupació, sinó fer que els nostres socis estratègics, que són els municipis, tinguin i puguin disposar de més participació en aquestes qüestions.

Una cosa que també s'expressa en la moció, que és una revisió dels instruments de participació institucional potser en les meses, i en la moció ho toquem, fer un debat a fons sobre aquest marc de relacions, però sobretot amb els agents que actuen en el territori, i adaptar, doncs, les polítiques en aquest sentit.

Les meses, per a nosaltres, són uns instruments molt necessaris i, en aquest sentit, a través dels pactes —i aquí la moció jo crec que se n'ha beneficiat en buscar la concertació en el territori—, les trobem un avenç important.

Jo ho repeteixo cada vegada que tinc ocasió, davant de la consellera, davant dels diputats i diputades. Per nosaltres el marc de les polítiques actives d'ocupació ha de canviar, s'ha d'adequar a la nova realitat actual, i, en definitiva, s'ha de fer per actualitzar-los, per especialitzar-los i per dotar-los de major integració i coherència. Això s'ha de fer des de Madrid, de fet, aquests anys

no hi ha hagut cap redefinició de les polítiques actives d'ocupació i, com deia, des dels anys vuitanta estem aplicant les mateixes receptes, i això crec que hauria de ser un moment, doncs, per revisar-ho.

En aquest sentit, de vegades s'ha injuriat l'observatori del mercat de treball, el senyor Millo ho fa sovint, de dir «no mirin tant i actüin». Per nosaltres l'observatori és molt important per conèixer la realitat econòmica i laboral en els territoris i per a les perspectives de futur. I creiem que, en aquest temps, l'observatori s'ha de convertir en una eina útil per prendre decisions, per prendre decisions polítiques en matèria de treball, però també en matèria d'entorn social i econòmic, i més en aquests moments de molta complexitat.

En definitiva, ja estem fent també, en aquest sentit, aquests avenços que s'han explicat avui i que avui hem fet que puguin avançar una mica més. S'ha d'aprofundir –com s'està fent, però més– en la modernització dels serveis públics d'ocupació de Catalunya. Perquè, al cap i a la fi, la funció del servei públic d'ocupació és donar ocupabilitat a les persones, i, en aquest sentit, nosaltres creiem que els últims avenços de modernització d'oficines, de buscar també noves maneres de coordinació, ha de seguir avançant i s'han de potenciar i enfortir-les també, sobretot en aquestes àrees d'ocupació dels ajuntaments, perquè aquesta doble xarxa que existeix es pugui convertir també en una única xarxa.

En conclusió –i potser diria que m'ha servit aquest espai d'avui, que ha sigut tan plàcid per a la proposta conjunta–, és un moment de poder començar a reconèixer certes competències municipals en aquestes matèries: descentralitzar les nostres polítiques d'ocupació, d'establir nous models de concertació, i miro una diputada que crec que ho comparteix, i crec que, en aquest sentit, podríem avançar molt. I sobretot que Madrid també es posi les piles i canviï les polítiques actives d'ocupació.

Gràcies.

El president

El senyor José Domingo té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados y diputadas, a la vista de algunas alegaciones que se han hecho aquí, no deja de ser sorprendente la vía de las soluciones. Decía un clásico que siempre hay un argumento para una pretensión, y está claro que los argumentos siempre pueden ser maleables. Hace un momento acabo de escuchar que la creación del concierto económico para Cataluña viene a dar la solución a todos los males. No sé por qué en Andalucía y Extremadura no se aplica el concierto económico, porque con el mismo régimen también se acabaría el problema del paro. Como siempre hay una pretensión y la pretensión de nuestro grupo es que, por ejemplo, las políticas pasivas de empleo pasen a depender del Gobierno central, en este sentido, el hecho de que no se ha transferido la política pasiva de empleo en el País Vasco todavía, a lo mejor, es la causa de que no haya tantos parados en el

País Vasco. Es decir, siempre encontramos un argumento. ¿Razonables? Quizás no.

Ahora a lo mejor, cuando se produzca el traspaso de competencias al Gobierno Vasco, según ha anunciado el *lehendakari*, el señor López, pues a lo mejor empiezan a perder empleo en el País Vasco porque se transfiere. Es decir que esos argumentos, realmente, son siempre..., quizás exigirían una mayor concreción y un mayor rigor.

Y, en esta línea de rigor, yo creo que la moción que hoy se nos presenta transaccionada..., pues habrá que valorar su eficacia dentro de unos meses, o de unos años, a ver en qué se ha plasmado en lo que hace referencia a lo que pretende, que es la mejora de los servicios de empleo de Cataluña, la mejora de la formación y la política, la reactivación de la política a favor de los emprendedores y emprendedoras.

Sí que es verdad que hemos vivido dos escenas, unas escenas bifronte, la interpelación no tiene nada que ver con la moción. Vimos a un diputado Millo, punzante, hiriente, y hoy vemos a un diputado Millo, conciliador, pro gubernamental, casi, puesto que no hay ninguna duda que el hablar de mejorar, incrementar, continuar, reforzar, nos dibuja una nueva escena política, no sé si el posible acuerdo PP, tripartito está pendiente, pero en este caso se han puesto las bases hoy aquí, a la vista de la moción presentada.

Yo creo que es evidente que nosotros daremos apoyo a esta moción, porque no queremos ser agoreros en la misma, lo que dice nos parece bien. Siguiendo la teoría de la *consellera* de sumar esfuerzos, que ella siempre repite esta frase, «hemos de sumar esfuerzos», pues nuestro esfuerzo se suma en el apoyo a la moción, y trataremos de que el Gobierno intensifique, refuerce, continúe, mejore, incremente, siempre nos falta algo. Incrementar, ¿cómo? Mejorar, ¿cuánto? Sí que es cierto que, a veces, ha faltado alguna mayor concreción.

Pondré un ejemplo de la evanescencia de alguna de las mociones que se presentan: «Continuar, potenciar la tendencia a millorar l'agilització de la tramitació administrativa.» Ya ni siquiera la mejora, sino es la tendencia a mejorar, con lo cual si es cuestión de tendencias, desde luego nosotros..., nuestra tendencia es apoyar la moción en este caso.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Senyor Millo, de fet és per posicionar-se sobre les esmenes, cosa que ja està feta, però si així ens acaba de presentar la transacció.

El Sr. Millo i Rocher

Sí, Moltes gràcies, senyor president. És interessant que a un el puguin qualificar de molt dur, i, alhora, de molt tou. Possiblement és perquè ens referim a dos moments diferents de la tramitació d'una mateixa iniciativa, en la primera part de la qual estem explicant què és el que està fent el Govern fins al dia d'avui, és a dir, molt malament, un autèntic desastre, i els resultats a la vis-

ta estan. I el que estem fent avui és intentar arrancar del Govern un petit compromís –un petit compromís–, però un compromís, però un compromís, al cap i a la fi, que permeti avançar en la línia d'allò que estem reclamant des de fa dos anys. Reitero absolutament totes i cadascuna de les paraules que vaig dir en el moment de la interpellació. Ara bé, diuen també que en l'equilibri està la virtut. Ser dur a l'hora d'interpellar no treu que es pugui ser generós a l'hora de pactar, si és que el compromís l'està assumint el Govern en la línia de qui interpe·lla i li ho està demanant. I aquesta és la situació.

Jo entenc que algunes persones no ho entenguin, o els costi entendre-ho, perquè potser consideren que és millor mantenir la posició bizantina de constantment dir que no i no arribar a cap govern. Jo, en aquests moments, el nostre grup parlamentari avui està pensant en els ciutadans, i els ciutadans que ens miren i que volen solucions, i que volen acords d'aquesta cambra estan farts, estan cansats del pim-pam-pum, i que d'aquí no surt res que s'acordi amb ningú. I penso que el moment requereix acords, i per aquest motiu es pot ser dur en la interpellació i es pot ser generós i dialogant a l'hora de buscar un acord que permeti o que obligui el Govern a fer una sèrie de coses que no està fent.

Avui en aquesta moció, que efectivament és una moció que no concreta tant com voldríem, el Govern adquireix compromisos molt concrets, molt concrets. Evidentment, arribarà l'hora de veure el compliment que se'n fa. Jo no puc donar la garantia que el Govern complirà el que avui aprovarà, els grups que donen suport què faran, aquesta garantia l'haurà de donar el Govern, ja ho veurem, quan arribi el moment. De moment, vostès, avui ho votaran, això, no? Això és el que han dit, després veurem si el Govern és capaç de complir-ho o no.

És clar que hem de parlar de les causes, però és que vostès negaven la crisi, ara volen parlar de les causes? I fa dos anys i fa un any encara negaven la crisi? Ara volen que parlem de les causes? Escolti, en tot cas hi ha moltes causes, però també hi ha una moció aprovada del dia 15 d'abril d'aquest mateix any, en què també els grups parlamentaris que donen suport al Govern es van comprometre a impulsar una sèrie de mesures, a iniciativa del Grup Parlamentari Popular, que els sap greu que s'aprovin coses d'aquest Parlament a iniciativa del Partit Popular? Que és això el que els passa alguns? Doncs, mirin, vagin-s'hi acostumant, perquè possiblement el Partit Popular també posa seny en moments en què requereix posar seny perquè és el que cal fer, i és el que em sembla que hauríem de fer tots.

Avui el Govern reconeix, votant a favor d'aquesta moció, que algunes coses no s'han fet prou bé i que a partir d'ara es faran una mica millor, si cal i si es pot. I nosaltres això ho agraïm i per això ho agraïm. I, en tot cas, els recordo que la labor de l'oposició té fonamentalment dues finalitats: una, impulsar el Govern, que és el que fem avui, i l'altra, és controlar que faci la seva feina, i és el que farem a partir de l'aprovació d'aquesta moció en el dia d'avui.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyor Millo, el paper... Senyor Millo, la transacció signada. *(Pausa.)* Perfecte. Gràcies.

Doncs cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Posaríem a votació, doncs, aquesta moció. Entenc que els grups parlamentaris no demanen cap votació separada i, per tant, podem votar sobre la transacció presentada...

Comença la votació.

La moció ha estat aprovada per 128 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'increment de la desocupació en el context de crisi econòmica (tram. 302-00171/08)

El dotzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre l'increment de la desocupació en el context de la crisi econòmica, presentada per el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, senyores i senyors diputats, voldria dedicar la meva primera part de la intervenció a fer una consideració de caràcter general, la següent. He tingut l'oportunitat en aquests dos darrers plens d'interpellar el Govern. La moció d'avui respon a una interpellació a la consellera Serna; ahir vàrem interpellar el conseller Castells, i m'agradaria poder dir a la cambra de manera personal, però crec que representant l'opinió del meu grup parlamentari, que observem un autèntic punt d'inflexió. Comencen –és el meu parer, a tenor de les respostes que vàrem tenir fa dues setmanes i ahir– a percebre que aquest Govern està ben tocat. Apa ja. *(Rialles.)* «Ben tocat» vol dir el següent: les respostes que vàrem obtenir de la consellera Serna fa dues setmanes i del conseller Castells, justament ahir, més la memorable sessió de control que vàrem tenir ahir indiquen que tenim un govern tocat, amb socis tocats i amb un greu problema per al Govern i, naturalment, per al país. Així de clar.

Vostès diran que no, però anem a veure en quin context vàrem presentar la moció: u, crisi gravíssima; dos, mesures fragmentàries, que vostès tenen la percepció de la seva ineficiència; tres, finances espanyades; quatre, finançament que malgrat els desitjos del conseller Castells s'eternitza; cinc, discrepàncies serioses entre els socis; sis, pacte socialistes i populars al Congrés dels Diputats; set, dirigents republicans dient cadascú el que vol; vuit, s'hi sumen els dirigents d'Iniciativa per Catalunya, l'últim aquest matí.

Diu el diputat Romeva: «Els socialistes han tendit massa a buscar l'acord amb el PP, i en temes importants els han flaquejat les cames.» Exacte. No ho diu l'oposició; ho diuen els seus socis, ho diuen els socis del Partit So-

cialista. La gent d'Esquerra Republicana vam sentir ahir el conseller Huguet. Hem sentit aquest matí el diputat Bertran, que sembla que això no va amb ell, diu; ell està pel concert econòmic, què li explica el Govern? I aquesta sensació de descoordinació, cadascú diu el que vol, surt en Bertran aquí i parla del desconcert econòmic, surt l'Huguet ahir i dóna una lliçó al Govern, surt el conseller Castells i calla, surt la consellera Serna i diu que no coordina cap gabinet... Un punt d'inflexió. A la deriva. Senyors, a la deriva. (*Remor de veus.*)

I aleshores, justament en aquest context –a la deriva, senyors i senyores, a la deriva–, vostès busquen solucions –com comprovarem quan presentin la seva esmena– de la més curta volada. És aquella de seguir insistint, seguir millorant, anant a la tendència... D'un avoriment insuportable. (*Rialles.*) D'una insuficiència insultant i d'una ineficàcia que paga el país; aquest és el problema. I aquí estem.

Això era el context. Tant és així, que jo veig diputats i diputades dels grups que donen suport al Govern absolutament inquiets, que a cau d'orella ens diuen: «Això no pot seguir.» De veritat no pot seguir, com abans ho acabem millor, això no pot seguir, de veritat no pot seguir. I no pot seguir perquè vostès, més enllà de la denúncia del partit majoritari de l'oposició, tenen la certesa que no poden seguir, que aquest finançament no arriba i que vostès no tenen eines, independentment de la bona voluntat que vostès hi puguin posar... Renove, no hi arribem. Però és que el mateix conseller Huguet ens deia: «No hi ha ni un euro més per a la indústria catalana, ni un euro més, re.» I això és culpa del Govern tripartit? Quant a la negociació del finançament, indiscutiblement. Vostès tenen marge de maniobra... difícil. I vostès creuen, amigues i amics del Govern, que sense marge de maniobra poden seguir governant aquest país? Doncs no, no poden. I no poden fer que un diputat aquí d'Iniciativa per Catalunya o d'Esquerra Republicana faci la batallista ell sol. (*Veus de fons.*) Sí, sí, ja el necessitarien vostès, ja. (*Rialles.*) Ni que fos per posar ordre entre els seus. Si tinguessin un tipus així, els posaria en ordre i els callaria la boca; no els aniria malament. Però ara no parlem d'això, no fugim d'estudi. El que estem dient aquí és...

El vicepresident segon

Senyor diputat...

El Sr. Fernández Teixidó

...que presentem –acabo, president– una moció; vostès volen suprimir els punts essencials d'aquesta moció, ens proposen el *vaya, vaya, desde luego* i volen que a més els donem suport. És bastant insuportable, tot plegat.

I, per acabar, vostès creuen seriosament que tal com estan les coses, patint les famílies com pateixen, estant els treballadors als carrers, els empresaris sense liquiditat, les empreses amb morositat, vostès sense finançament, poden venir aquí a fer l'orni? Doncs, sembla que sí. Tan contents de conèixer-se. (*Remor de veus i rialles.*)

Senyor president, acabo per dir que tindrà el meu torn per, justament, prendre posició respecte a la iniciativa

que els grups que donen suport..., ens plantegen. Però jo només volia deixar acta aquí d'una cosa, senyores i senyors diputats que donen suport al Govern: el punt d'inflexió ha arribat. Prenguin-ne nota. I a partir d'ara vostès compten les hores, una darrera una altra, perquè no els queda més remei que anar pensant en alguna altra cosa si volen que algú arregli la crisi d'aquest país.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El vicepresident segon

Gràcies, honorable diputat. Han presentat esmena, en primer terme, en nom dels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa... Té la paraula la diputada..., la il·lustríssima diputada –perdó, la il·lustríssima diputada– senyora Judit Carreras.

La Sra. Carreras Tort

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Senyor Teixidó, després de la seva intervenció, apassionada, emfatitzada, com ens té acostumats, per nosaltres el to és un altre, eh?; el nostre to és el de rigor, de la fermesa, i constatem, malgrat la seva intervenció, que una vegada més tenim punts de vista diferents.

És cert, la situació és difícil i complexa, sí, complexa i molt difícil; però el Govern està actuant. En parlem Ple darrere Ple, en parlem en aquest Ple, n'hem parlat en el punt anterior... Podem debatre sobre les mesures que vostès creuen insuficients, però no podem dir que no s'estan prenent mesures. Tornaríem a l'any 2005, quan la situació no era l'actual, la crisi aquesta global, que també, evidentment, està patint el nostre país, que també està patint Catalunya; doncs, ja en aquell moment el Govern, aquest Govern, va prendre mesures, a través de l'acord estratègic... Però en aquests moments, en moments de crisi, a través de les línies de l'ICF, a través de les mesures d'acció, a través del Servei d'Ocupació de Catalunya o a través del Departament de Política Territorial, amb la licitació d'obra pública, el Govern està actuant.

I és en aquest sentit que els grups que donem suport al Govern hem presentat aquestes set esmenes a aquesta moció, extensa moció, que ha presentat el seu grup parlamentari, esmenes que passo a defensar.

La primera esmena fa referència als punts 1 i 2, punts que proposen analitzar les dades de mercat de treball i del quadre macroeconòmic. I en aquest sentit el que li he de dir és que el passat 25 de març es va fer pública la revisió de les previsions macroeconòmiques per al 2009. I, de totes maneres, en l'actual context econòmic, les previsions macroeconòmiques poden presentar variacions significatives en poc temps. I des del nostre punt de vista no és aconsellable la modificació constant dels pressupostos per atendre les recurrents variacions que puguin presentar els diferents indicadors econòmics. I és per això que proposem aquesta esmena de supressió.

La segona esmena fa referència al punt 3 de la moció, punt que fa referència a l'impuls de l'acord estratègic. Amb relació a l'acord estratègic, nosaltres constatem que s'està executant i que s'està impulsant, i és en aquest sentit que presentem l'esmena de modificació, com en altres mocions que s'han aprovat en aquest Ple, doncs, hem arribat a punts d'acord en aquest sentit, de continuar impulsant i intensificant l'acord estratègic.

La tercera esmena fa referència al punt 4 de la moció, el punt que fa referència a endegar ajuts a la indústria. Hi insisteixo, també en aquest Parlament s'ha arribat a punts d'acord en aquest àmbit per part del seu grup i els grups que donem suport al Govern. En aquest cas, l'esmena també proposa modificar el punt, perquè ens consta que el Govern ha adoptat aquesta sèrie de mesures que han de donar resposta no només al que planteja el text de la moció, sinó també a les necessitats reals de crèdit per inversió, circulant o sosteniment de l'activitat empresarial. Pensem que la nova redacció que li proposem recull la idea de fons que planteja el Grup de Convergència, però que a la vegada reconeix que s'han impulsat mesures per donar suport a l'activitat empresarial.

La quarta esmena fa referència a la supressió dels punts 5, 6, 7 i 8. Per què? Perquè és un bloc que fa referència a temes financers i de liquiditat, i en aquest sentit considerem que des del Govern –i es pot comprovar–, a través de l'Institut Català de Finances, doncs, hi han mesures per garantir liquiditat a les empreses que es vehiculen a través de les entitats financeres, hi han crèdits a disposició per finançar inversions i també hi han línies d'aval per garantir l'activitat empresarial. Referent a la carència, podríem plantejar, doncs, que el que s'està fent des de l'Institut és analitzar cas per cas. I, respecte a la comissió que plantegen crear, pensem que no tindria cap impacte real en la problemàtica plantejada. És per això que presentem aquesta esmena de supressió d'aquests punts.

Les esmenes següents, la 5 i 6, fan referència als punts 10 i 11; són aquests referents al Servei d'Ocupació de Catalunya –n'hem parlat fins i tot en el punt anterior al que estem substanciant en aquests moments. Per tant, nosaltres constatem que el Govern està avançant en el Servei d'Ocupació. És cert, cal avançar més, i és per això que plantegem aquestes esmenes de modificació.

I, finalment, la darrera esmena, que fa referència a la seva proposta d'elaborar un protocol de recol·locació per a treballadors afectats per expedients de regulació, considerem que és innecessària, perquè aquest protocol existeix, i a través dels acords de govern se n'ha donat compte.

Per tant, aquestes són les esmenes que hem presentat els grups que donem suport al Govern, per intentar, doncs, arribar a punts d'acord, com reiteradament fem en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustríssima diputada. També han presentat esmenes, concretament set, el Grup Parlamentari del

Partit Popular de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, l'honorable diputat Antoni Fernández Teixidó avui ha fet una defensa de la moció, com ja s'ha dit abans, amb un to que efectivament, doncs, encoratja a escoltar-lo, no?, però jo he tingut la sensació també que, a més a més, com si s'estigués desafogant, com una sensació de dir: «Escolta, no puc més, he de sortir aquí i he de dir realment el que penso, però amb un to gran.» Ha semblat quasi, quasi, una sessió de teràpia de grup, no? (*rialles*), és a dir: «Digues el que et passa i t'escoltarem.» El que passa, que no sé si l'escoltaven gaire seriósament, pels comentaris que s'han sentit de fons, no? Però realment.. Jo l'entenc; l'entenc perquè en moltes coses sap vostè que coincidim i que des del Partit Popular, doncs, en aquest sentit participem de moltes de les reflexions. (*Remor de veus.*)

Però –però, ara ve el però– ha fet també alguns comentaris que en certa mesura entren en contradicció, no? Perquè és evident, i a més a més ho sabem, que els grups que donen suport al Govern ens tenen habituats a esmenes avorrides. A mi me n'han fet, en una moció que hem estat abans discutint, no? Però els he fet l'esforç de transaccionar-ne algunes d'elles perquè no fossin tan avorrides, perquè tinguessin un to més constructiu i perquè finalment obliguessin el Govern a fer alguna cosa més, ni que fos poc, del que ja està fent ara; que és ben poc, certament. Però si podem aconseguir, des de l'oposició, amb aquesta funció d'impuls que tenim, d'aconseguir que arrenquin alguna cosa, doncs, també val la pena, possiblement. O no, no ho sé.

En tot cas, vostès, també, per exemple, fa pocs dies, a Madrid, en el debat de l'*estado de la nación*, moltes de les esmenes que vostès han presentat, o el grup parlamentari que a vostès els representa a Madrid, en les propostes que feia el Grup Socialista anaven en aquesta mateixa direcció, tot i que allà no estan al Govern. O sigui, fixi's, allà no estan al Govern i també presenten esmenes que el que fan és intentar, doncs, rebaixar el to o modificar-lo. Positiu, jo ho veig positiu.

I en aquest sentit, doncs, això ha permès també salvar la situació del president Zapatero a Madrid en moltes votacions que hauria perdut, el senyor Zapatero, si vostès no li haguessin fet aquest tipus d'esmenes que avui aquí critiquen i que jo també critico. O sigui, no l'estic pas contradient –no l'estic pas contradient. Però, en tot cas, subratllo que aquesta, diguéssim, posició pot ser una posició totalment legítima, i ho és, òbviament, però que no és l'única, en tot cas, i avui n'hem tingut dos exemples, no? És a dir, una posició és la de dir: «Escolta, mantenim una actitud absolutament belligerant amb un govern que demostra la seva incapacitat, des de fa molt de temps, ja, fa cinc anys, però bé, des dels últims dos anys, d'afrontar els reptes que té la societat catalana.» I a més a més el fracàs absolut i estrepitos a aconseguir un millor finançament per a Catalunya, perquè han optat per una via que nosaltres entenem que la via hauria hagut de ser una altra i que des del 2006

Catalunya ja podria tenir un model de finançament actualitzat, molt millor, per atendre les necessitats que tenim en aquests moments a Catalunya. I aquesta era la posició del Partit Popular, que demanava la separació del debat del finançament d'allò que és el debat de la reforma de l'Estatut. Aquesta era la posició del Partit Popular. Això, es va optar que no era la via; la via era la que la majoria va acordar, i finalment ens ha portat al fracàs estrepitos a què ens ha portat.

En qualsevol cas, la meua reflexió és la següent. Ara, què? O sigui, ara, què? La situació és gravíssima. Els ciutadans estan cansats d'escollar debats en què l'única cosa que fem és jugar al frontó, és a dir, contra una paret: jo dic que sí, tu dius que no; tu dius que no, jo dic que sí. I la meua pregunta és: i què els diem, als ciutadans? Què els diem? Continuem fent el mateix? El Govern està disposat a acceptar que algunes coses les ha fet malament i que a partir d'ara les ha de canviar i millorar, o no?

Bé, jo penso que, si el Govern està disposat a reconèixer, com ha fet fa una estona en una votació, que algunes coses no les ha fet prou bé i que les ha de millorar, ja que hi ha una actitud en aquests moments que em sembla que és requerida per la situació del país, no perquè sigui la millor manera de fer oposició, no, sinó perquè el país en aquests moments requereix diàleg, consens i acord, jo penso que val la pena fer aquest esforç.

En aquest sentit, la posició nostra, doncs, és intentar aconseguir aquests acords, perquè calen pactes, cal diàleg, en favor dels ciutadans i en favor de la situació que pateixen tantes i tantes famílies catalanes. Vivim un moment que això ens ho requereix, i ho hem de fer jo entenc que per responsabilitat. No és una discussió o un debat sobre quin tipus d'oposició cal fer. Escolti, és evident que el Govern no ha fet els deures correctament. Això és evidentíssim. Ara, en la mesura que estigui disposat a rectificar, val la pena intentar impulsar la rectificació del Govern. Petita? Poder sí; bé, i fins i tot pot ser que ni això, pot ser que avui es comprometin aquí a votar coses que després no compleixin. Ja arribarà el moment del control, ja arribarà, ja ho farem.

Nosaltres hem presentat set esmenes que totes set diuen el mateix: «Estem d'acord amb el contingut de les propostes que fa Convergència i Unió, molt ben elaborades, molt ben concretades, les compartim; únicament demanem que, si el Govern digués que sí, que ho faci en el termini d'un mes per tal que no quedi només en un brindis al sol.»

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Per fixar posició, té la paraula en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya l'illustre diputat Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Teixidó, jo abans que res vull aclarir una cosa. Suposo, senyor Teixidó, que és conscient que el que ha plantejat des d'aquest faristol no té res a veure amb el que diu la seva moció.

Suposo que és conscient que no té res a veure amb el que diu la seva moció. Perquè vostè ha parlat del que li ha donat la gana i ha presentat una cosa absolutament diferent. Legítim –legítim–, però és per aclarir-nos, perquè, clar, això ens genera un dubte existencial: de què hem de parlar?, del seu discurs?, de la seva moció?, de les dues coses alhora? En aquest cas, parlarem de les dues coses alhora. El dubte existencial l'hem resolt, l'he resolt, des de l'escó, i he dit: «Parlarem de les dues coses alhora.»

Miri, hi ha una cosa que està tocada. I si no se n'adona, senyor Fernández Teixidó, no farà cap bé a aquest país. Hi ha una cosa que està tocada, que és l'autonomisme, que és la dependència política i econòmica de Catalunya amb l'Estat espanyol. Això és el que està tocat. I això ho ha practicat el seu grup durant vint-i-tres anys. I això és el que hem d'acabar, en aquest país: la dependència política i econòmica respecte a l'Estat espanyol. Perquè, clar, a mi se'm fa... (*Fora remor de veus.*) Jo tinc una pregunta per a vostè, senyor Teixidó; diu: «Vostè aconseguirà, si algun dia governa, un bon acord de finançament amb Espanya? Vostè avui està en disposició de dir que aconseguirà un bon acord de finançament amb Espanya? De dir que vostè acabarà amb els tres-cents anys –tres-cents anys– d'espòli fiscal d'Espanya respecte a Catalunya, en aquests moments xifrat en 22.000 milions d'euros?»

Perquè és d'això del que hem de parlar, del model de fons. Només per equiparar-nos a la recerca i el desenvolupament que fa Finlàndia, només per equiparar-nos a la recerca i el desenvolupament que fa Finlàndia necessitem 4.000 milions d'euros més; només per tenir les infraestructures que necessitem en aquest país necessitem 5.000 milions d'euros més l'any; només per aconseguir la despesa universitària que té Navarra necessitem 1.000 milions d'euros més l'any. Res a veure amb les xifres que en aquests moments està posant el Govern espanyol damunt de la taula, i que Convergència i Unió tampoc canviaria.

Per tant, la reflexió de fons que han de fer és si estan disposats vostès a acabar amb el model de dependència política i econòmica de Catalunya respecte a l'Estat espanyol. Aquesta és la reflexió de fons, perquè, si no, tot acaba amb un discurs retòric, tot acaba amb un discurs de donar la culpa al del costat, però al cap i a la fi, si algun dia vostès tornen a governar, toparan i fracassaran amb el mateix que han topat i fracassat tots els governs que han volgut pactar amb l'Estat espanyol a través de pràctiques autonomistes.

I vostè em pregunta a mi, diu: «Això, ja els ho diu, als del Govern?» I la resposta és sí –sí–, sí que els ho dic. I en aquests moments el Govern de la Generalitat no ha pactat un acord de finançament amb l'Estat espanyol. I aquí Esquerra Republicana de Catalunya ha estat pressionant, i tots els que som militants d'Esquerra Republicana de Catalunya hem estat pressionant, perquè en aquests moments no hi hagi un acord de finançament pactat, cosa que vostès no poden dir que no van fer amb els governs espanyols de torn. Per començar, el pacte de l'any 2001 amb el Partit Popular, model de finançament que per cert és el que està en vigor. I aquest el van pactar vostès amb el Partit Popular.

Per tant, o deixem aquesta retòrica florida –i agraïda d'escoltar; la veritat és que tots plegats crec que ens ho passem molt bé i gaudim amb les seves intervencions, però retòrica florida– i passem a abordar els aspectes de fons que preocupen en aquest país i que són els únics que ens poden fer sortir de la crisi, o no avançarem.

I respecte..., i permeti'm aquesta intervenció per fer una puntualització. Abans el senyor Domingo deia: «És que amb el concert econòmic vostè garanteix que sortirem de la crisi?» Miri, senyor Domingo, és que jo crec que no ha entès res en els tres anys que porta per aquí. I suposo que per això tenen els problemes que tenen, perquè no han entès res.

És a dir, el concert econòmic són 20.000 milions d'euros, senyor Domingo! –però a què estem jugant?–, 20.000 milions d'euros! Per què vostè els hi vol negar, al poble de Catalunya, aquests 20.000 milions d'euros? Per què vostè diu que no tenen dret a ser utilitzats en favor de polítiques de benestar, en favor de polítiques econòmiques, en favor de despesa universitària, en favor de millorar la sanitat, en favor de millorar les polítiques d'ocupació, de formació? Per què vostè s'entesta a dir-li a la ciutadania de Catalunya que no tenen dret a utilitzar els seus impostos a millorar les seves condicions de vida?

Això és el concert econòmic, i sí, evidentment que això ens portaria a tenir menors taxes d'atur, perquè podríem donar ajudes directes, per exemple, a les empreses, a fer reconversió industrial, perquè podríem donar ajudes directes al consum, perquè podríem rebaixar els impostos de la petita i mitjana empresa, perquè podríem rebaixar i ajornar les cotitzacions socials fins que arribin millors temps. Tot això ho podríem fer, si tinguéssim aquest concert econòmic.

I jo trobo molt lamentable, també li ho he de dir, molt lamentable, que vostè estigui banalitzant com ho fa qüestions que són molt importants per a aquest país i que a més a més en aquests moments gaudeixen d'un ampli suport social.

Per tant, si aquí volem parlar dels problemes de fons, afrontem-los tal com són, eh?, senyor Domingo, senyor Teixidó, afrontem-los tal com són, i, si no, centrem-nos a parlar del que s'escriu a les mocions i deixem per a una altra ocasió els problemes de fons. Però si en parlem...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Bertran Arrué

...afrontem-los tal com són.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Laia Ortiz.

La Sra. Ortiz Castellví

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, certament, a mi també em genera dubtes, la intervenció, no existencials, però sí certs dubtes, perquè no sabia ben bé on estava, si en una sessió de control al Govern, en seu parlamentària, o veient un monòleg d'*El club de la comedia*. (*Remor de veus*.) I entenc que..., i és trist, perquè, a mi, gràcia, no me'n fa, perquè jo crec, i entenem des del nostre grup, que l'únic positiu del debat d'avui, veient el to de la seva interpellació i el to que ha fet avui, l'únic bo, és que parlàvem de crisi econòmica, que ha de ser una prioritat, i ho és, d'aquest Govern, però també és una prioritat d'aquest Parlament. I això és una bona notícia, parlar de crisi econòmica, que és la prioritat que hem assentat tots els grups que donem suport al Govern. I ho hem demostrat en l'anterior moció: quan hi ha voluntat d'arribar a acords, s'arriba a acords.

Però, clar, vostè aquí no ha vingut ni a parlar de la seva moció, perquè no és el que a vostè li interessa; vostè ve a desgastar el Govern, a fer tremendisme, a fer alarmisme, a parlar d'emergència nacional. Doncs, clar, així és ben difícil arribar a qualsevol tipus d'acord. I segurament no només ens entristeix a nosaltres, sinó a la gent, a la gent que hagi pogut aguantar o que encara estigui aguantant el debat, si hi ha algú escoltant.

Però crec que sí que toca parlar de la moció, perquè com a mínim la gent s'assabenti de què és el que estem votant o de què no estem votant, i de quines esmenes, si són avorrides o no són avorrides, que crec que aquest no és el quid de la qüestió, si són avorrides o no.

Bé, en les intervencions que m'han precedit s'ha parlat d'aquestes esmenes. Dels dotze punts que vostè ens proposa, se n'acceptava un directament i a cinc es proposaven esmenes; amb la resta no hi estàvem d'acord, i no tant per l'esperit de l'esmena, sinó perquè vostè nega que el Govern hagi fet res; des de fa més d'un any i mig nega que s'hagi fet res, com si no s'haguessin establert protocols en casos de reestructuracions, de tancament d'empreses, o com si en el si de la comissió interdepartamental no s'analitzés i es fes seguiment de la situació del mercat de treball i de l'economia. Vostè ho nega tot. Clar, partint d'aquí, és difícil. Però és que també nega que l'ICF hagi ampliat la seva capacitat de finançament; nega que es donin avals per precisament finançar circulat; nega qualsevol cosa. Fins i tot ha arribat a negar que s'hagin donat ajudes en sectors industrials. Ho ha negat tot. Perquè, clar, les esmenes van en aquest sentit, escolti: millorar, continuar impulsant o donar un nou impuls a certes qüestions que ja s'han endegat. Però vostè, cas omís, perquè a vostè el que li interessa és l'espectacle que ha fet avui.

Per tant, amb aquesta actitud negacionista, diria jo, que està guiant l'oposició, però sobretot que li va molt, que ja li agrada a vostè, al seu perfil, senyor Teixidó, doncs, és difícil que arribem a cap acord.

Però sí que vull entrar una mica a analitzar els seus punts, els punts d'aquesta moció, perquè si en alguna cosa coincidim és en el fet que dona amb la clau, segurament, dels dos problemes que afecten més la crisi

econòmica a Catalunya: per una banda, com pal·liar la crisi financera i com està afectant la liquiditat de moltes empreses, i, per l'altra, combatre la destrucció d'ocupació.

I pel que fa al primer punt, reactivar l'activitat econòmica, impulsar l'acord estratègic, fomentar la indústria... Clar vostè ha parlat molt de l'ICF. I jo crec que és aquí on equivoquen el tret. Perquè no es pot comparar. I aquí no es pot comparar l'ICF, la capacitat i les dimensions de l'Institut Català de Finances, amb l'Institut de Crèdit Oficial. Perquè és l'ICO qui, amb els seus 37.000 milions d'euros que s'han donat el 2009 per finançar, no està arribant, no arribarà ni a la meitat. Per què? Perquè han agafat la forma d'aval.

Nosaltres ja donem suport que hi hagin instruments de banca pública, perquè s'utilitzin maneres directes de finançar, però això ho pot fer l'Institut de Crèdit Oficial, perquè és qui té, precisament, les dimensions i el crèdit per competir amb la banca privada en aquest sentit, però no l'ICF; l'ICF ho està canalitzant a través d'aval.

I, evidentment, sí que els donarem suport en el punt de les qüestions de la seguretat social, d'ajornar la seguretat social, perquè aquí entenem que també cal instar l'Estat que faci un pas endavant a millorar la liquiditat.

Pel que fa a combatre la destrucció d'ocupació –perquè veig que el temps s'acaba–, bé, crec que se n'ha parlat molt en l'anterior moció, moltes qüestions s'han posat en funcionament, de les que vostè planteja, i altres entenem que cal avançar sobretot en la descentralització i a trobar la complicitat amb els municipis i amb els territoris com s'ha parlat en l'anterior moció.

Finalment, sí que en volia fer un esment, ja que ha parlat d'unes declaracions d'algú del meu partit..., sí, el senyor Romeva deia que els socialistes europeus han estat còmplices de la dreta, perquè el 80 per cent de les propostes s'han votat conjuntament. I si Iniciativa - Esquerra Unida forma part del Govern d'entesa precisament és perquè aquestes aliances i aquestes votacions amb la dreta no es repeteixin i perquè no afectin...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Ortiz Castellví

...els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados y diputadas, hablaba el señor Fernández Teixidó en su interpelación de indicadores «penosos». Y al hilo de lo que había manifestado en la interpelación anterior, del Pleno anterior, el señor Millo, que hablaba de tragedia nacional, lo calificaba como emergencia, y a la vista de

los datos, ya podemos hablar de pandemia. Yo creo que estamos ante una pandemia en materia de desempleo puesto que parece que se va contagiando.

De forma que sí que es cierto y a lo mejor tiene razón alguna diputada que me ha precedido en el sentido de señalar que efectivamente no vamos a traer aquí permanentemente al señor Castells para que actualice los datos macroeconómicos, puesto que probablemente los que presentó el 25 de marzo, ya corrigiendo los de presupuestos, ya quedarán obsoletos en abril, o en junio, o en septiembre, a la vista de la tendencia que tenemos en estos momentos.

Pero eso no quiere decir que no venga. Y es que no va venido; no ha venido a actualizar el cuadro económico, a informarnos en qué se va a modificar o qué consecuencias tiene el hecho de que las previsiones del Gobierno, por las razones que sean, pues, efectivamente, porque en aquellos momentos fueron conservadores y ahora ya se están dando de bruces con la realidad..., pero lo cierto es que son completamente diferentes, y no ha venido, y sería conveniente que lo hiciera.

De ahí que nosotros aplaudamos entusiásticamente, consideremos especialmente afortunado el punto segundo de la moción: «Substanciar en seu parlamentària un debat sobre el nou quadre macroeconòmic elaborat per la conselleria d'Economia i Finances amb relació a la Llei 15/2008, del 21 de desembre, de pressupostos de la Generalitat.»

Es decir, ¿queremos y estamos defendiendo que se modifique la Ley de presupuestos? Pues a lo mejor, a la vista del debate. Pero al menos que se tengan y se planteen los nuevos datos y se colijan las consecuencias por el Gobierno, que ya digo que al día de hoy no se ha efectuado. (*Remor de veus.*)

También nos parece oportuno el punto 1, que hace referencia al gabinete de crisis, no sé si dirigido o coordinado, pero está claro que la consellera responsable, pues, sería conveniente que también periódicamente (*persisteix la remor de veus*) nos presentara un diagnóstico...

El vicepresident primer

Perdoni..., perdoni, senyor Domingo. Si us plau –si us plau–, es fa difícil entendre el que... (*Pausa.*) Gràcies, gràcies.

Senyor Domingo, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias. El señor Nadal siempre tan educado...

En el sentido de indicar que el diagnóstico realista y preciso de la situación económica y laboral en Cataluña es imprescindible que realmente se haga en esta sede.

Hay aspectos de la moción que nos parecen interesantes y de ahí que nuestro grupo vaya a dar prácticamente apoyo a todos los puntos, si bien en algunos, y pedimos votación separada, concretamente del punto 3 y del punto 8, no lo haremos. En el punto 3, porque ejecutar e impulsar todas –todas– las acciones y medidas recogidas en el acuerdo estratégico..., hay algunas que nuestro

grupo parlamentario no comparte. Es evidente que una de las medidas previstas en el acuerdo, por ejemplo, sin más, es el traspaso de la inspección de trabajo, y parte del principio, normalmente, a nuestro juicio, equivocadamente, de que el hecho de que se traspase la competencia mejorará las posibilidades de solucionar la crisis. Es decir, cuanto más cerca, mejor. No siempre –no siempre. Y de ahí que no podamos apoyar esa tesis.

Igualmente también cuestionamos el punto octavo, porque crear *una comissió específicament catalana...*, ¿por qué específicamente catalana? A lo mejor sería conveniente, en el hecho de que precisamente si estamos hablando del plan de rescate del sistema financiero y con el grado de implicación que tiene eso en el ámbito del Gobierno, pues que no fuera específicamente catalana, sino que a lo mejor debería de ser compartida o coordinada con el Gobierno de la nación.

Y no me privo de dedicarle unas palabritas al señor Uriel. Lo siento. Es que me lo pone usted en banda, en la boca. Me habla de rigor y me habla de no banalizar... ¡y se remite usted a trescientos años de expolio! ¡Mire usted lo que ha pasado en trescientos años! ¡Si hemos tenido hasta repúblicas independientes en Cataluña, hombre! ¿Cómo va a decir «trescientos años seguidos de expolio en estos años»? Hemos tenido guerras civiles... ¡De todo! ¡Y a usted le parece que eso es banalizar, eso! No, ¿sabe usted?, la diferencia, radical en estas materias, es que usted es independentista y quiere no el concierto, quiere la independencia, y yo quiero el concierto económico para toda España, porque a mí, como no lo soy, me interesa toda España.

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula l'honorable senyor Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies, senyor president. Torn d'esmenes. Senyor Milla, vostè ha utilitzat el seu torn, ja em disculparà, per justificar la «bronca» que ha rebut de tots els grups dient-li com de tou ha estat avui; tenia el seu dret, però a mi m'ha semblat copsar que Roma no paga el pactisme. Vostè ha fet un esforç aquí, «anem a arreglar aquestes cosetes petites», i surten tots els portaveus a dir-li: «Però, home, mira que és tou, eh?» I vostè ha d'aprofitar el torn per sortir aquí i dir: «Sóc tou però menys» –diu–, «perquè nosaltres el que volem de veritat, de veritat, de veritat, és impulsar el Govern a l'acció.» Que Déu els ajudi! Li sap greu. Però li acceptarem les esmenes, que és del que es tracta, perquè vostè planteja terminis i hi estem d'acord.

M'encantaria poder entrar en la discussió del diputat Bertran, que, per cert, si surt aquí algú a la tribuna a dir el que li dóna la gana, independentment del que toca, és vostè, col·lega! (*Rialles.*) Si hi ha algú que surt aquí..., i vostè parla de la independència, parla del que li ve, i veig els rostres dels diputats socialistes que van empallidint, empallidint, empallidint. (*Rialles.*) Si algú parla

del que vol, aquí, Bertran, és vostè. Hi té tot el dret, jo mai li ho criticaré, jo també faig el que crec que he de fer a cada moment, però li entraré després a la resposta del que crec que és l'essencial. Estic d'acord amb vostè, si parléssim a fons d'alguns problemes, indiscutiblement arribaríem a acords clars i també, segurament, a algun desacord.

Anem al punt central, diu: «Escolti'm, aquesta vegada, vostès, perquè no ens accepten les esmenes, després d'aquesta apellació que feia el diputat Milla?» Per dues raons: primera, perquè no volem ni un cop més que desnaturalitzin les nostres propostes; segona, perquè a més ja creiem que, malgrat que pactem el que pactem respecte a punts concrets, el Govern passa, i preferim una proposta com és senzilleta, modesta, ben estructurada, clara, que aquest aiguabarreig a què vostès sotmeten permanentment totes les nostres iniciatives, de què hem tingut un exemple fa un instant. Per això no els acceptem aquesta vegada la moció, perquè desnaturalitzen vostès la nostra intervenció.

I aleshores jo voldria fer només dues consideracions que em semblen importants perquè han estat comunes a les intervencions que vostès han fet, i a què la diputada Ortiz és molt i molt i molt afeccionada. Vostès vénen aquí a crear alarmisme, diputada. L'alarmisme el creen vostès! Amb la seva política, amb la seva ineficàcia, amb la seva ineptitud, amb les seves discrepàncies, amb la seva descoordinació, si hi ha algú alarmat no som els que estem aquí, que ja els coneixem, és el poble de Catalunya, alarmat per la ineficàcia de la seva acció.

D'això vostè en diu que és retòrica; a casa en diuen que això... (*pausa*), bé, no ho diu vostè, ho ha dit un altre diputat, és igual, va pel tripartit. No és retòrica, diputada, va pel tripartit; no és retòrica, és política. Però per què no entren als continguts, si són tan amables? No entren als continguts. Vostès ens han d'explicar què té a veure... (*Pausa.*) No em miri, dona, no entren als continguts! Vostès el que ens han d'explicar és per què la descoordinació? Per què són capaços, des...

El president

Senyor Fernández Teixidó...

El Sr. Fernández Teixidó

...d'Iniciativa –acabo, president–, de plantejar una cosa i resoldre'n una altra?

Segona cosa, aquí no parlem de drames, senyora diputada i senyor diputat; l'únic drama el té el país, amb una crisi galopant, amb una crisi brutal, amb famílies aturades, amb treballadors que no podran treballar ni cobrar el subsidi. Diu: «És que això és alarmisme.» No, no...

El president

Senyor Fernández Teixidó!

El Sr. Fernández Teixidó

...això és un drama i és el drama que vostès, amb les seves polítiques, senyores i senyors diputats –acabo ara, president–, no són capaços d'alleujar, i no perquè no

facin res, que jo no ho he dit en cap cas –no ho he dit en cap cas–, sinó perquè les polítiques que estan endegades estan contraindicades algunes de les vegades i perquè no tenen marge de maniobra *financerament* per fer-hi front. I entretant callen, accepten i «traguen».

I, des d'aquest punt de vista, els partits que, naturalment, venim aquí a controlar-los...

El president

Senyor Fernández Teixidó!

El Sr. Fernández Teixidó

...els diem que per aquí no passem.

Gràcies, senyor president.

(Pausa. La Sra. Carreras Tort demana per parlar.)

El president

Senyora Judit Carreras?

La Sra. Carreras Tort

Sí, senyor president; només per demanar votació separada del punt número 9.

Gràcies.

El president

El punt número 9 exclusivament, eh? *(Pausa.)*

Alguna altra votació separada? *(Pausa.)* El senyor Domingo té algun problema amb els «micros», em sembla, no? *(Pausa.)* Ara!

El Sr. Domingo Domingo

Ara! Senyor president, he demanat la votació separada dels punts 3 i 8.

El president

Pot ser conjunta, eh? *(Pausa.)* Els 3 i 8 ahora.

Alguna altra votació separada?

(Pausa llarga.)

Votarem, doncs, en primer lloc els punts números 3 i 8.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 56 vots a favor, 69 vots en contra i 3 abstencions.

Votem seguidament el punt número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 128 vots a favor.

I finalment votarem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 59 vots a favor i 69 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures estratègiques (tram. 302-00172/08)

El tretzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les infraestructures estratègiques. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Rull.

(Pausa llarga.)

El vicepresident primer

Senyor Rull...

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, moció subsegüent a la interpellació que vam formular al Ple anterior, sobre grans infraestructures estratègiques, i justament el sentit d'aquella interpellació fa que tinguem una moció subsegüent que toqui dos temes sensiblement diferents però que responen a aquesta idea d'infraestructures estratègiques, crucials per al nostre país. Per una banda, tot allò que fa referència al corredor mediterrani –ara n'hem parlat, justament, amb una interpellació que ha plantejat el diputat Felip Puig–, i per altra banda, tot el paquet relacionat amb la transferència de rodalies a mitges i la no-transferència de mitjana distància, que justament és el que vol esmenar aquesta moció subsegüent.

Comencem pel primer paquet, que és el del corredor mediterrani, que és fent una constatació, i una constatació solemne, que és que és una infraestructura absolutament estratègica per a la competitivitat del nostre país. Només una dada que coneixen perfectament: el 57 per cent del producte interior brut generat a l'Estat espanyol se situa a l'entorn d'aquest corredor mediterrani i, tanmateix, els successius governs espanyols, sigui quin sigui el seu color polític, no han fet una aposta potent per aquest corredor, amb la qual cosa perdem oportunitats. Una altra dada que plantejàvem l'altre dia: per la Jonquera cada dia passen més de nou mil camions, i el problema és que en aquests moments tant la infraestructura viària com, sobretot, la ferroviària no tenen la capacitat suficient per digerir el que hi ha en aquests moments, però sobretot per digerir el trànsit que s'incrementarà en el port de Barcelona, en el port de Tarragona i a tots els ports de l'entorn d'aquest corredor mediterrani.

Demanam bàsicament dues coses: corredor ferroviari, que és que es procedeixi de manera immediata a desdoblant l'actual línia, la línia d'ample ibèric, transformar-la en ample internacional, i per altra banda, que se situï com a prioritat el corredor del tren d'alta velocitat. Per tant, quatre vies en un corredor amb una voluntat molt evident, que és destinar l'actual eix només a mercaderies. Nosaltres necessitem especialitzar una part d'aquest corredor mediterrani ferroviari només a mercaderies i segregant-lo de passatgers. Això és el que plantejem. I fixem un calendari, fixem un termini: això ha de poder

ser operatiu abans de 2014, tant el desdoblament com la incorporació de la línia d'alta velocitat.

Corredor viari, que és un escull important que hi ha, que és el quart cinturó. El PSC, quan governaven en el marc del bipartit, van aprovar el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya. I aquell Pla d'infraestructures establia una cosa, per nosaltres, que és molt sensata, que és que el corredor viari s'ha de vertebrar en dos eixos: un, l'eix de l'AP-7, però l'altre, un eix –que vostès en deien «l'autovia litoral»– conformat pel desdoblament de la 340, A-7 des del límit del País Valencià fins Aberra, pel quart cinturó des d'Abrera fins a Granollers, pel desdoblament de la C-35 des de Granollers fins a Maçanet i pel desdoblament de la nacional II des de Maçanet fins a la frontera amb l'Estat francès. Això és el que tenia sentit, que hi hagués un corredor amb dos eixos que anessin en paral·lel, de gran capacitat.

I ara vostès ens diuen que no, ens diuen que a la part del Vallès Occidental renunciïn que la B-40 formi part d'aquest corredor litoral, d'aquest corredor mediterrani. I el que demana aquesta moció és justament això, el que demana és que s'hi incorpori aquesta B-40, que tingui capacitat suficient per digerir el trànsit de llarg recorregut, i també el trànsit de proximitat del Vallès.

Quant a traçat, ens podem posar d'acord. Ahir, en un diari d'aquest país, sortia un possible traçat; hi estem d'acord. El problema és quina capacitat ha de tenir aquesta via. I, tal com vostès estan plantejant en aquests moments el quart cinturó, restringeixen tant la seva capacitat que impedeixen que el corredor mediterrani sigui plenament operatiu.

Segon paquet de la moció, el que fa referència a rodalies. Demanem quatre coses molt bàsiques. Primer, que el traspàs de rodalies ha d'anar vinculat al de mitjana distància; vostès s'han oblidat de regionals, vostès obliden la gent de Girona, de Tarragona i de Lleida en la negociació que han fet. Segon, cal que hi hagi els recursos suficients. Tercer, la Generalitat des del primer moment ha de tenir la capacitat de control del contracte programa. I, en darrera instància, home, ens poden transferir una part del servei, però necessitem un control, capacitat de control sobre les infraestructures, i vostès han plantejat un pacte tan a la baixa que es produirà la paradoxa que la Generalitat només podrà controlar més o menys els trens a partir de 2012, però no tindrà cap mena de capacitat de control sobre la infraestructura. Podem tenir els millors trens del món a partir del 2012, però, escolti, si la infraestructura continua sent gestionada per Adif, en els termes que li coneixem, evidentment, aquest país i els usuaris del sistema de rodalies i regionals tindran un problema greu.

Ens sembla que és una moció...

El vicepresident primer

Senyor Rull...

El Sr. Rull i Andreu

...plantejada en uns termes constructius, amb uns temes sensats i amb la voluntat de teixir el màxim d'acord transversal en aquesta cambra.

Gràcies, doncs, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes... En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per presentar les esmenes del seu grup més Esquerra Republicana, més Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Nosaltres hem presentat una esmena amb una voluntat, que és la voluntat que anima el Govern i els grups que li donem suport, que és la voluntat de consens.

Jo crec que, abans d'entrar en els punts –i ho faré de forma ràpida i hi hauran altres intervencions que explicaran també amb més detall algunes de les propostes–, jo voldria dir-li, senyor Rull –i sobretot és un missatge a tot el Grup de Convergència i Unió–, una cosa que és una obvietat però que crec que és absolutament necessària: no hi haurà millora en la situació de les infraestructures si no partim d'una posició de consens. I crec que en la base d'aquestes propostes, d'aquesta moció que presenta Convergència i Unió, i la base de la proposta d'esmena que fem els grups que donem suport al Govern hi ha també coincidències importants. Crec que hi ha un element important, com és el tema del corredor mediterrani, que ara és un tema que ha sortit, els darrers dies, que té una dimensió política extraordinària, que arriba segurament amb trenta anys de retard i que hi han hagut altres governs que n'han tingut la responsabilitat i segurament no van trobar, no van saber trobar les fórmules perquè aquest tema del corredor del Mediterrani tingués la posició que té avui en el debat polític. I creiem que això és un element important. El Govern de la Generalitat de Catalunya ho ha treballat i li ha donat aquesta dimensió i, superant tot allò de les naturals diferències que poden establir-se, ha creat no només amb el Govern de l'Estat, sinó també amb el Govern de la Generalitat Valenciana, les complicitats necessàries perquè aquest tema comenci a treballar-se amb profunditat.

I d'aquí el primer punt de la nostra esmena, que parla justament de dir: «Continuar els treballs efectuats pels governs autonòmics per elaborar els estudis de traçat del corredor en el tram Tarragona-Castelló, per una via doble d'ample UIC d'alta velocitat.» Perquè els treballs hi són, senyor Rull. No es tracta de dir que n'hem de dir la importància. No, la importància ja està demostrada; fins i tot és un tema en què ens hem posat d'acord tots i ho discutirem i ho portarem a Europa. Per tant, creiem que en el tema, des del punt de vista del traçat ferroviari, tenim una aposta fonamental, però hem de reconèixer que els governs han fet aquesta feina. I, per altra banda, demanar al Ministerio de Fomento que això publicat el 24 d'abril, eh?, quant a la licitació de l'estudi informatiu, s'acceleri o es faci en els terminis legals en què s'ha de fer, però que no dormi, sinó que agafi la velocitat necessària.

Pel que fa al corredor viari, és cert que hi podíem posar més coses; clar que sí. El Govern està treballant sobre el tema d'accelerar el projecte constructiu, eh?, del tram de l'A-2 entre el límit de Castelló i el Perelló; està fent altres coses també amb relació a la variant de Tarragona –saben que en això s'està treballant de forma intensa–; en el tema també que aviat sortirà l'estudi informatiu del traçat de Torredembarra a Vilafranca, etcètera, coses d'aquelles que són de natural..., d'una enorme importància, que jo diria que tenim el país en la millor situació en matèria d'infraestructures, gràcies a l'impuls del Govern de Catalunya en aquesta matèria, que la que teníem fa sis anys.

Pel que fa al tema de la ronda del Vallès, que vostè hi ha fet una menció especial i específica. Bé, el que nosaltres posem en aquesta resolució és que els grups que donem suport al Govern –i reconec, senyor Rull, d'entrada que teníem diferències en aquesta matèria l'any 2004– hem pogut resoldre a través d'un acord diferències absolutament naturals en tres partits polítics diferents quant a la percepció d'aquest tema, eh?, però que en tot cas tenim un principi d'acord. I aquest principi d'acord és discutir i treballar en això que els municipis afectats i els ciutadans i les ciutadanes d'aquell territori vulguin, tenint present que les carreteres, les vies, el sistema viari, han de servir no només perquè es comuniquin els veïns, sinó també perquè hi pugui haver, eh?, la possibilitat de pas, que és el que dóna riquesa, el que genera ocupació i el que fa que es digui que les infraestructures són creadores de la cohesió social. I, per tant, nosaltres estem en aquesta línia, aquesta és la posició del Grup Socialistes.

Pel que fa al servei ferroviari, per nosaltres, senyor Rull, és un avenç important –i així ho reflectim– l'acord assolit entre el *ministro* de Fomento i el president Montilla, fa uns dies, de desencallar un tema d'extraordinària complexitat, com és el traspàs de rodalies i que ja té una data: 1 de gener del 2010. Però també és cert, senyor Rull, que possiblement la situació i l'actitud de Convergència demostrin més una mica l'enuig, l'enfadament, eh?, que, «home, finalment ha arribat això que pensàvem nosaltres que no arribaria», perquè denunciaven sempre que no arribava i, el dia que arriba, doncs no estan contents. I és com..., lamentar que tinguin aquesta tristor permanent, eh?, amb relació a les coses en què s'avança, que avancen, que donen passos.

Perquè jo estic convençut, senyor Rull –i vostè coincidirà amb mi– que en matèria d'infraestructures i en matèria de desenvolupament la suma de l'acció dels governs...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Labandera Ganachipi

Sí, president, i amb això acabo. L'acció dels governs ha de ser una acció progressiva i acumulativa. No estariem aquí sense feines que s'han fet amb governs anteriors, però estem aquí per l'enorme força i l'enorme voluntat i l'intens treball que el Govern de Catalunya està fent en aquesta matèria.

Espero que accepti les nostres esmenes.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. El Grup Parlamentari Popular ha presentat esmenes. Té la paraula el senyor Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, president. Il·lustres diputades i diputats... D'entrada dir-li, senyor Rull, que compartim bona part de la moció que vostè presenta. És evident que nosaltres hem presentat dues esmenes, una esmena d'addició en base al primer punt i una segona esmena de supressió amb relació al segon punt, que ara, si em permet, passaré a explicar, no?

Nosaltres compartim plenament la preocupació amb relació a l'execució del futur corredor mediterrani. I és evident que nosaltres hem presentat una esmena intentant també..., perquè ara sembla que la paternitat d'aquesta idea del corredor mediterrani ara la tenen tots els partits polítics; però, bé, cadascú a allò seu. És evident que nosaltres..., el 5 de desembre del 2007 es va aprovar per unanimitat una resolució en el Parlament de Catalunya, una proposta de resolució, en la qual, amb l'acord de tots els grups polítics, instàvem el Govern de l'Estat a recuperar i a demanar i a exigir a Europa la construcció d'aquest corredor mediterrani. Aquesta és l'esmena que nosaltres presentem. Jo crec que, evidentment, hem de fer també reconeixement d'aquelles qüestions que es plantegen en el si del Parlament i s'aproven per unanimitat.

Per tant, compartim plenament la proposta de Convergència i Unió, per la qual és necessari un corredor mediterrani ferroviari, tant de mercaderies com viari; en el ferroviari, no només de mercaderies, sinó també de passatgers, separat, per la qual cosa independent, i no només des de València fins a Castelló, Castelló-Tarragona, sinó també després des de Barcelona, i inclús, independent, mercaderies d'ample europeu del que és passatgers, fins a França, perquè siguin dues línies paral·leles. Nosaltres ho compartim, i per això li donarem el suport.

I en l'àmbit viari també compartim l'estratègia que en el seu moment inclús, com molt bé deia el senyor Rull, en el Pla d'infraestructures es contemplava i que ara sembla que amb aquest nou acord que han fet o aquest acord que ara tenen, de tres partits –abans de dos, que estaven al Govern, ara de tres–, doncs, deixen una altra vegada el quart cinturó en una situació, evidentment, que nosaltres no compartim, ni Convergència i Unió ni el Partit Popular, perquè sí que entenem que, efectivament, no només ha de ser un eix, una via dissuasiva dels dos Vallesos, de millora de la interconnexió entre els dos Vallesos, sinó que ha de servir, com tothom coneixem, per descongestionar una àrea metropolitana que es troba al col·lapse en les seves infraestructures. Intentar pensar una altra cosa és un error, com també va ser un error planificar un eix transversal amb dues calçades només, o també serà un error –en el futur es

veurà— la reducció que es va fer de carrils en el túnel de Bracons, com moltes vegades que fem infraestructures simplement per arribar a acords amb els seus companys de govern, quan el que hem de fer en infraestructures és pensar en el futur i planificar-les el millor possible.

Per tant, evidentment, compartim la preocupació. Ho hem dit moltes vegades, que el quart cinturó ha de servir per descongestionar l'àrea metropolitana, concretament, col·lapsada, per treure les mercaderies i, per tant, ser un segon eix viari, paral·lel a les autopistes, per treure les mercaderies i que els ciutadans puguin sortir d'Espanya, tenint en compte que Catalunya és porta d'Europa, tant del Mediterrani com de l'interior.

Amb relació a rodalies hem presentat dues esmenes, senyor Rull, perquè evidentment..., per la premissa que vostè fa en el segon punt, no? Diuen vostès que són «premisses bàsiques per cloure cap acord definitiu del traspàs». Nosaltres entenem que les dues parts primeres sí que han de ser unes premisses bàsiques, que és que també entri regionals... Després de tant de temps negociant no entenem com han quedat fora els regionals. Recordi, senyor Labandera, que la primera promesa és que el gener del 2008 rodalies ja estaria traspassat a Catalunya, estem a maig del 2009 i ara simplement el que anem fent és anar endarrerint la data, i ja veurem si, efectivament, serà una realitat, ja veurem si serà una realitat o simplement veurem passar les europees, i veurem si serà una realitat el juliol aquesta mena d'entesa per fer un traspàs real de rodalies el 2011. Però, evidentment, jo crec que tot aquest temps que hem tingut de negociació ja hauria sigut bo que també hagués entrat el tema de regionals, o, com també és veritat, com vostès van prometre en campanya electoral —ja estem acostumats que la senyora Chacón no digui la veritat en campanya electoral i després no defensa els interessos de Catalunya com a ministra—, també va dir que faria una aportació de 6.000 milions d'euros i ara mateix tenim una aportació només de 4.000 milions d'euros.

I els altres dos punts n'hem demanat la supressió perquè entenem que no són prioritaris per arribar a un acord ara mateix en rodalies i regionals, que és, primer, instar l'Estat a poder revisar un contracte programa 2006-2010, estem parlant d'un programa esgotat, si s'hagués referit vostè a un programa 2011-2015 entendria que el Govern de la Generalitat —ja traspassat—, tindria la raó de ser, però estem enraonant del contracte programa actual i, per tant, dona la sensació que no tindria cap sentit que nosaltres ara entréssim a intentar modificar alguna cosa que pràcticament ja està acabada i encara no tindríem el traspàs de rodalies.

I l'últim punt, perquè entenem que es pugui estudiar la possibilitat de la transferència de les infraestructures no crec que ara mateix sigui vital i necessari, tenint en compte que es va fer un estudi molt en profunditat d'aquelles vies que són compartides no només per un sol operador, que podrà ser en el futur la Generalitat o no, sinó també tenir en compte que hi hauran altres operadors i, per tant, entenem que és molt complex, i només hem de veure la línia de la Pobla de Segur, amb el dèficit tan important que tenim actualment per haver assumit... —permeti'm que acabi, senyor president—...la

mateixa infraestructura, i això està fent un dèficit molt important per part del Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula el senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, jo crec que si parlem del corredor del Mediterrani, que ara està de moda i els ha agafat la baterola amb el corredor del Mediterrani, i segurament perquè és el Govern, aquest Govern el que l'ha posat a l'agenda, quan durant tants i tants anys ningú se n'ha recordat i només eren intencions declaratives, vendre fum i pura façana, quan és un corredor completament fonamental per al desenvolupament i la competitivitat de la nostra economia. Només falta repassar quina és la importància que té aquest eix, un eix que engloba el major nombre de visitants turístics del món, que, a més a més té importants ports, centres logístics i una bona xarxa aeroportuària, que és el gran canal de trànsit viari i ferroviari del nord/sud i la porta d'entrada de bona part del comerç internacional al que és tota la Península Ibèrica; igualment, també, l'espina dorsal d'una economia molt oberta que està abocada a un procés de globalització a través de la seves indústries i serveis, amb fortes exportacions i, com he dit abans, també, amb una importància vital en el sector turístic.

I jo crec que si ho mirem conceptualment té dues pegues fonamentals, una que és molt difícil de resoldre, ja li ho reconec, que és el fet mateix conceptual, aquesta concepció napoleònica de quilòmetre zero, radial, que tenen els governs de l'Estat espanyol, sigui quin sigui el seu color, i d'altres impediments de tota mena que els poden enumerar: el peatge de les autopistes, que és un instrument de finançament més que no de gestió de la demanda del trànsit; per això l'esmena que els proposem: «Instem el Govern de la Generalitat a continuar amb els treballs de redacció, d'estudis i projectes necessaris per a millorar la xarxa viària al llarg de tot el corredor i disposar de trams lliures de peatge.»

Un altre problema és la discontinuïtat del corredor litoral ferroviari d'alta velocitat i ample europeu entre Castelló i Tarragona, per això també a la nostra esmena els proposàvem: «Contemplar i demanar d'agilitar aquest projecte»; la deficient accessibilitat al port de Barcelona, un tema històric, mai resolt i que ningú ha afrontat amb valentia fins ara en el Pla d'infraestructures, i la quasi exclusivitat de la carretera en el que és el transport de mercaderies. El pas transpirinenc concentra només el 4,5 per cent de les mercaderies per ferrocarril, enfront del 30 per cent de l'eix transalpí, o el 8,4 de mitjana d'Europa. I el darrer punt seria l'autopista A-7, que suporta trànsit superior als vint mil vehicles/hora a la major part del seu traçat.

Però ja veig que el gran problema és un problema conceptual, que el que haurien d'estar contents és que d'una vegada per totes un govern de la Generalitat afronti amb

coratge, afronti de cara aquest problema del corredor mediterrani, i si ara està a l'agenda política, si ara en parlem, és perquè precisament aquest Govern l'ha posat sobre la taula i l'ha dimensionat exactament com es mereix. El que transparentaven actituds polítiques anteriors era, precisament, aquesta manca d'interès per poder solucionar un tema tan important.

Quant al seu primer punt, senyor Rull, ja sap que li votarem en contra, segur, eh?, entre altres coses també perquè aquí hi ha una diferència de concepte. No estem gens d'acord amb el punt número 1 de la seva moció perquè nosaltres estem per una altra cosa, senyor Rull. Esquerra vol donar continuïtat a la ronda del Vallès fins a Granollers, però el traçat d'aquesta ronda, no «una via de llarg recorregut», com diu la seva moció, haurà de «resseguir les àrees urbanes, residencials i industrials, per tal de millorar de manera efectiva i immediata la mobilitat de persones i mercaderies a la regió metropolitana de Barcelona, i més concretament al corredor Baix Llobregat - Vallès». Perquè aquest és el gran problema, un dels grans problemes: la mobilitat interna. El que vostès plantegen és un projecte enterrat, el Govern de la Generalitat ha apostat per la ronda del Vallès, i aquesta aposta no ha de ser només un canvi de nom amb relació a la proposta del quart cinturó, sinó de concepte en termes funcionals i de respecte al territori.

I quant al seu darrer punt, que són els serveis ferroviaris, Esquerra està per la tasca de concretar de manera més detallada l'acord polític assolit entre el Govern de l'Estat i la Generalitat pel que fa al servei públic de rodalies i l'inici del procés de valoració de la transferència en el marc de la comissió bilateral i en els termes que estan previstos a l'Estatut de Catalunya.

Per tant, per nosaltres, senyor Rull, la qüestió és molt clara: sí al corredor del Mediterrani —és ara quan s'ha desencallat—, i no a aquest quart cinturó, que el que pretenia era trinxar el territori sense tenir cap respecte pel medi ambient, i que nosaltres entenem que bé vindrà a solucionar un dels problemes més importants que té la mobilitat, que és la mobilitat interior del Vallès.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vigo. En nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Gràcies, senyor president. Jo crec que és important que aquest debat de la moció sobre infraestructures estratègiques, tal com vostès han titulat, transmeti a la societat catalana un missatge en positiu. És a dir, s'està avançant i molt, i ho creiem sincerament, en la concreció d'un conjunt d'actuacions, tant d'infraestructura com de gestió, que han d'ajudar a resoldre els problemes evidents que afecten la mobilitat en el nostre territori.

Vostès ho han centrat, en la seva moció, o així ho va fer, una mica de calaix de sastre, i aquestes estratègies prioritàries, per nosaltres n'hi haurien d'altres, però vostès l'han centrat en el corredor ferroviari Mediterrani, no

m'hi estendré, s'ha explicat, només fer-li una advertència. Quan vostès parlen de destinar al corredor del ferrocarril convencional el tràfic de mercaderies, li vull recordar que més enllà de Tarragona hi ha vida, que hi ha una cosa que se'n diu Terres de l'Ebre i que l'AVE els passarà sense veure'l. Per tant, en tot cas, concretin i aclarim —concretin i aclarim— que hi ha d'haver tren convencional, d'ample convencional —no ho ha dit quan ha dit que s'havia de destinar a mercaderies—, també per a l'Aldea, també per a l'Hospitalet de l'Infant, també per al conjunt de les Terres de l'Ebre, que, fins a Tortosa, han de poder disposar d'un bon sistema ferroviari convencional precisament perquè els regionals i *inter-cities* funcionin.

L'altre aspecte, que és el tema relatiu a la vialitat en l'àmbit de la segona corona metropolitana, el famós quart cinturó. Jo crec que vostès confonen els termes perquè ignoren, quan parlen d'aquests dos grans eixos que van des del Cinca fins a Algesires, ignoren que quan les grans infraestructures passen per una trama urbana, per una gran trama metropolitana, passa quelcom, no es poden girar d'esquena en aquesta situació. I la situació a l'Àrea metropolitana de Barcelona, la segona corona del Vallès, és que la B-40 ja la tenim feta, senyor Rull, ja existeix aquest gran corredor, es diu A-7 més B-30. Quina infraestructura, quina infraestructura... És molt bona, sí, és molt bona, perquè és com l'ou de Colom, el que ignoren és que aquesta infraestructura que ha de jugar aquest paper de corredor es veu interferida —es veu interferida— per l'existència d'un tràfic d'agitació interna de la mobilitat interna de les comarques a l'entorn de Barcelona, que ha de disposar de la seva pròpia via, com totes les grans àrees urbanes disposen rondes pròpies per a la mobilitat interna metropolitana, vies de travessia per jugar aquest paper de gran travessia europea d'infraestructures, que vostès contemplen, i també tenir en compte que quan arribes a una àrea metropolitana d'aquestes característiques hi ha un nou agent que hi juga i que vostès ignoren. Hi ha una cosa que se'n diu transport públic, hi ha una cosa que se'n diu ferrocarril, hi ha una cosa que se'n diuen tramvies, hi ha una cosa que se'n diu, en definitiva, mobilitat urbana i metropolitana, que ha de jugar un paper i que l'hem d'introduir.

Per últim, respecte al sistema de rodalies. Aquí en el debat de control al Govern d'ahir es va fer una mica un garbuix respecte al que estava passant a Madrid —respecte al que estava passant a Madrid. Nosaltres els volem cridar l'atenció perquè em sembla que ha passat una mica per dalt que el Congrés dels Diputats ha aprovat bona part del que vostès demanen aquí, que el Govern de Catalunya impulsi, i que nosaltres hi estem d'acord. Per això, a l'esmena que se'ls ha presentat es diu clarament, a la part final, que es doni suport i que es demani el desplegament de la resolució aprovada al Congrés dels Diputats, el dia 19 de maig, en matèria d'infraestructures i mobilitat sostenible. Sap el que ha acordat el Congrés dels Diputats de l'Estat, que és el que controla el Govern d'Espanya? Doncs, ha acordat la quadruplicació de vies d'ample ibèric, no ho hem de demanar, està acordada, entre Castelldefels i l'estació de Sants, per l'accés sud, i entre Granollers i l'estació de

Sagrera pels accessos nord, començant de manera immediata la previsió d'ampliació necessària, els túnels d'execució a la zona d'Hospitalet, Montcada i Mollet.

Això està aprovat pel Congrés dels Diputats, que mentre es faci el Pla de Rodalies Renfe a Barcelona, «en funció del nou funcionament de l'esquema de serveis, s'analitzi la possibilitat d'iniciar altres actuacions complementàries que permetin alliberar infraestructures de rodalies a favor dels regionals» —com vostès assenyalaven— «que es realitzi el projecte executiu de la línia orbital ferroviària», en el marc del pla, ja no per després del pla, això ja s'ha acordat, s'ha aprovat, «que ha d'unir les ciutats de la segona corona metropolitana entre Mataró i Vilanova i la Geltrú, i començar la seva execució, per trams necessaris i més viables, especialment la variant de Mataró i la connexió amb la ciutat de Granollers». Està aprovat. «Preparar en sis mesos una proposta de millora i ampliació dels serveis ferroviaris convencionals als entorns de Lleida, Tarragona, Manresa i Girona», ja parlem de tot Catalunya, no només de l'entorn de Barcelona. «Una nova xarxa de serveis regionals que es pugui utilitzar amb l'aprofitament de la duplicació de vies i les quadruplicacions de via i el nou túnel ferroviari per Barcelona», que es proposa en la resolució.

I, per últim, «que es dissenyi una xarxa de serveis *intercity* en base a un esquema que es giri des dels eixos Tortosa-Tarragona, Reus-Tarragona-Barcelona, Figueres-Girona-Barcelona, que aprofiti la nova xarxa ferroviària d'alta velocitat i la connecti amb l'ample ibèric, a través dels corresponents intercanviadors». Si es treballa bé, si s'aconsegueixen acords, si s'impulsen mocions que després són aprovades per unanimitat en el Congrés dels Diputats o amb una àmplia majoria, avancem. Jo crec que és bo que des d'aquesta cambra recollim això en positiu i, com li deia al principi, li puguem dir a la societat catalana aquests aspectes que reclamàvem tots fa quinze dies quan el senyor Blanco va venir a Barcelona...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Milà i Solsona

...avui ja estan, ja són una realitat acordada en el marc del Congrés dels Diputats. Esperem que vostès estaran satisfets que s'hagi fet aquest avenç, perquè moltes de les coses que demanen avui poden ser més aviat una realitat.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Milà. En nom del Grup Mixt té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados y diputadas, la moción de Convergència i Unió, oportuna, oportunísima, a la vista de lo que reflejaba la intervención del señor Milà, en cuanto que, efectivamente, reci-

entamente en el debate en el Congreso de los Diputados se han establecido una serie de resoluciones que sin duda afectan directamente al contenido de la moción. Pero yo creo que lo que se aprobó en el Congreso de los Diputados en nada empece o dificulte lo que aquí hoy se está manifestando y se está planteando por parte del señor Rull.

Pasando a desglosar el contenido de la moción, en lo que hace referencia al corredor Mediterráneo, en sus dos vertientes: corredor ferroviario y corredor viario, nuestro grupo la apoyará en su integridad, y la apoyará en su integridad en lo que hace mención y expresión de una unanimidad que en su día puso de manifiesto esta cámara, lo imprescindible de potenciar los dos corredores en su vertiente ferroviaria y viaria.

Se ha planteado el debate de la ronda del Vallés, cuarto cinturón... Aquí, ayer, por un medio de comunicación supimos que, efectivamente, había una apariencia de acuerdo entre los distintos grupos que dan apoyo al Gobierno en lo que hace referencia a su trazado. Sin embargo, ese mismo medio de comunicación hoy ya cuestiona esa apariencia de acuerdo. Y nos hubiera gustado que de una manera más concluyente se hubiera afirmado aquí, porque ha habido oportunidad y ha habido ocasión y era el momento de decir si realmente se está de acuerdo en un trazado o no, puesto que la demora de esta obra obedece fundamentalmente al trazado —y ayer se ponía de manifiesto—, y además, pues, también a su naturaleza, es decir, qué tipo de vía queremos.

La enmienda que presenta el Gobierno, que yo he leído con, digamos, delectación, no da la solución, no dice nada, porque viene a decir: «Donar continuidad a la ronda del Vallés fins a Granollers» —gracias, eso ya estaba previsto, sabíamos que llegaba hasta Granollers—, «proposant nous traçats alternatius a la proposta avui vigent del Ministeri de Foment.» Si han tenido la ocasión de decir qué trazados alternativos pueden proponer, ¿por qué han perdido esta oportunidad? Hoy, aquí, nos hubieran aclarado muchas dudas. Primero, hubiéramos visto esa expresión, ese principio de acuerdo..., ha hablado de «principio», no de «acuerdo», el señor Labandera, que es un parlamentario sabio, y cuando se ha referido a esto ha dicho «principio de acuerdo», no «acuerdo». Si hubiera dicho: «Hemos llegado a un acuerdo», todos nosotros, realmente, lo hubiéramos quizá celebrado, al menos el trazado; a lo mejor el contenido del trazado y si es una vía más amplia y si está solamente interna o también está prevista para vehículos de amplio recorrido, pues lo hubiéramos celebrado.

Nuestro grupo es partidario de que tengan las dos vertientes, es decir, que dé servicio a la vía interna, a la comunicación interna, y también al largo recorrido. Y por una razón: porque nos preocupa en especial que, por ejemplo, el interpolar, que está previsto dentro del Vallés, se convierta en la vía alternativa a la AP-7. Y esa es una grave preocupación. Y yo creo que hay que jugar con una vía como la futura B-40, que creo que puede ser realmente la que descongestione de una manera eficaz, pues, el tránsito de vehículos pesados que ahora mismo colapsa en muchas ocasiones la AP-7. De ahí que no nos parezca especialmente adecuada la propuesta que

aquí hoy se ha hecho por algún grupo parlamentario del Gobierno.

En lo que hace referencia al traspaso de ferrocarriles, nuestro grupo no podrá darle apoyo aquí, señor Rull; siempre hay un pero. Y hay un pero porque nosotros no somos partidarios del traspaso de los regionales –lo hemos dicho en alguna ocasión– y, en consecuencia, no podemos apoyar este punto. Ahora, de la mejora del servicio, sin duda; y la mejora del servicio por el órgano competente, en este caso el Gobierno de la nación, sin duda. Yo creo que el escenario y el planteamiento y las situaciones en que se encuentra ahora mismo, por ejemplo, la situación de regionales Barcelona-Gerona, y que ha sido objeto de denuncias por una coordinadora de usuarios, pues merecen mejora, y sería ocasión de hacerlo.

Tampoco daremos apoyo al hecho de que se produzca la modificación del contrato programa. Y tampoco daremos apoyo a la necesidad de que se proceda a la transferencia de la titularidad de las infraestructuras. Los sindicatos de Renfe, que recientemente tienen convocada una huelga precisamente para hablar en función del contenido del posible contrato programa, ponen de manifiesto las inquietudes que nuestro grupo también hace propias en este Pleno.

Por todo ello solicitamos votación separada de los puntos... –es un poco complicado...

El vicepresident primer

Un moment –un moment. Dels punts...?

El Sr. Domingo Domingo

El punt 2, president, en l'apartat del traspàs conjunt, que seria el primer punt: «El traspàs conjunt dels serveis ferroviaris de rodalies...»

El vicepresident primer

Sí...

El Sr. Domingo Domingo

I després el punt...

El vicepresident primer

No, però perdó, senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Els tres últims punts.

El vicepresident primer

...votació separada d'aquest punt, quan comença: «El traspàs conjunt...», fins a on?

El Sr. Domingo Domingo

És el...

El vicepresident primer

Fins a «Barcelona»?

El Sr. Domingo Domingo

El punt aquest íntegre: «El traspàs conjunt de mitja distància...»

El vicepresident primer

Sí, sí, sí, fins a on? Només aquest puntet?

El Sr. Domingo Domingo

Aquest punt i després els dos últims punts, el de la capacitat i la transferència.

El vicepresident primer

I poden anar junts?

El Sr. Domingo Domingo

Poden anar junts.

El vicepresident primer

I la continuació del punt del traspàs, és a dir, la revisió del Pla d'infraestructures, això no?

El Sr. Domingo Domingo

Serien la capacitat i la transferència, junt tot, serien tres punts: el traspàs, la capacitat i la transferència.

El vicepresident primer

D'acord, gràcies, senyor Domingo. (*El Sr. Llobet Navarro demana per parlar.*) Digui'm, senyor Llobet... Però encara falta la paraula del senyor Rull.

El Sr. Llobet Navarro

No, no, no, perdó, és que junts no poden..., almenys per nosaltres no...

El vicepresident primer

D'acord, d'acord. Ho dirà després, en el moment de la votació. Gràcies. Senyor Rull, per posicionar-se, doncs, sobre les esmenes té la paraula.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres acceptarem la primera de les esmenes del Grup Parlamentari Popular; no acceptarem la segona esmena ni acceptarem les esmenes del tripartit. Malgrat que hem volgut negociar segregadament, avui hauríem pogut arribar a un acord en el corredor ferroviari, però vostès han dit: «O tot en bloc, o és impossible entrar a cadascun dels aspectes.» Jo crec que avui hem perdut, per enèsima vegada, una excel·lent possibilitat d'arribar a un acord en aquest àmbit.

Per què no acceptem les seves esmenes? Amb relació al corredor ferroviari, vostès no parlen de segregar les mercaderies a través d'aquest corredor, no en parlen, i vostès no parlen de termini. És a dir, fa la sensació que aquestes esmenes estan adreçades a garantir que el PSOE se senti còmode, a garantir que el Govern espanyol se senti còmode. Fem una gestualització i poca

cosa més. No, no, el que demanem és que hi hagi un compromís, tant de contingut com formal.

En matèria de rodalies, senyor Milà, hi ha un element bàsic. I a mi em sorprèn, eh?, d'un grup com el d'Iniciativa per Catalunya Verds, que vostès renunciïn a tenir capacitat de decisió sobre regionals, és que és inaudit! Perquè... (*veus de fons*), sí, sí, és inaudit, perquè vostès han tancat un acord només amb rodalies i l'Estatut parla de rodalies i regionals. Em pot explicar com es poden gestionar de manera segregada rodalies i regionals?, com la Generalitat pot millorar els serveis de rodalies sense tenir en compte quin serà l'impacte en regionals? Expliquin-ho vostès als usuaris de les demarcacions de Girona, Lleida i Tarragona. Això és el que nosaltres considerem absolutament –absolutament– inaudit.

On rau el problema? Que és que els vint-i-cinc diputats del PSC, una altra vegada, a Madrid no tenen capacitat de decisió ni d'influència absolutament en res. Si vostès utilitzessin aquests vint-i-cinc diputats al servei d'aquest país, escolti, Catalunya tindria la capacitat de poder gestionar la infraestructura, que és el que importa en aquest tema concret.

I permetin-me que acabi amb relació al tema del quart cinturó. Per entendre'ns: comarca del Vallès Occidental; originàriament hi havia quatre eixos: l'eix de la B-30 - P-7, la via interpolar sud, la via interpolar nord i el quart cinturó. Es decideix renunciar a la via interpolar nord i aprofitar la seva traça per fer-hi passar el quart cinturó. Amb això estem d'acord; hi tornem a insistir: amb el traçat que sortia ahir en un diari d'aquest país, nosaltres estem d'acord. Una altra cosa és quina és la capacitat i quina és la naturalesa. I amb la redacció que vostès fan aquí saben què estan dient? U, «continuarem paralitzant», perquè no es posen d'acord en res. És a dir, no es posen d'acord amb el traçat; amb el traçat que proposa PTOP no hi estan d'acord ni Esquerra ni Iniciativa. No es posen d'acord amb la naturalesa; el senyor Labandera diu: «També ha de servir per a trànsit de pas», i el senyor Milà i el senyor Vigo diuen: «De cap de les maneres trànsit de pas.» En què es posen d'acord? Volen que els digui en què es posen d'acord? A aturar, per enèsima vegada, el país. Aquest és el problema, aquest és el problema de fons.

Avui desaprofitem aquesta oportunitat. Hauríem pogut arribar a un acord, PSC i Convergència i Unió, i també el Partit Popular i el Grup Mixt, en aquesta qüestió, perquè tots diem exactament el mateix. Però vostès, senyor Labandera, estan condicionats per Esquerra i Iniciativa, que estan en contra de la via interpolar sud, estan en contra de la via interpolar nord, estan en contra del quart cinturó... Ens poden explicar exactament a favor de què estan?

No paralitzem més el país, que ens hi juguem l'economia de Catalunya, la cohesió social i llocs de treball que són absolutament fonamentals.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*El Sr. Llobet Navarro demana per parlar.*)

El president

Senyor Llobet...

El Sr. Llobet Navarro

Per votació separada.

El president

Votació separada?

El Sr. Llobet Navarro

El diputat senyor Domingo ha demanat votació separada del primer apartat del segon punt, del tercer apartat i quart apartat. Nosaltres el primer apartat no el podem votar conjuntament amb el tercer i quart. El tercer i quart sí que no hi ha problema que vagin conjunts...

Gràcies, president.

(*El Sr. Milà i Solsona demana per parlar.*)

El president

Senyor Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Amb relació a una contradicció manifesta amb el que ens ha atribuït el senyor Rull.

El president

Un minut.

El Sr. Milà i Solsona

Sí, només una qüestió. Vostè ens ha acusat de renunciar a la gestió de rodalies. Vostè acaba de..., de regionals. Simplement remetre'l al punt *b* de l'esmena que vostè no vol votar: «Instar el Govern a continuar el procés de diàleg i negociació sobre els altres traspassos ferroviaris previstos a l'Estatut i, d'aquesta manera, fer efectiva la competència exclusiva de la Generalitat sobre el conjunt dels serveis de transport ferroviari que transcorren íntegrament dins el territori català.» No em digui que renunciem a reclamar això; ho estem demanant específicament. Bé, doncs, més clar, l'aigua.

Segona: el que es va aprovar abans-d'ahir a Madrid és l'establiment d'una nova xarxa, millorada, de transports regionals i d'Intercity. Mai es va parlar del tema de les competències. Les competències, és el Govern el que les ha de negociar. I aquí es diu ben clarament: «competència de la Generalitat sobre tot el conjunt de transport ferroviari que transcorre en el territori de Catalunya». Els regionals suposo que transcorren tots dins el territori de Catalunya. Per tant...

El president

Senyor Milà...

El Sr. Milà i Solsona

...no acusi del que no és.

Gràcies, senyor president.

(*El Sr. Rull i Andreu demana per parlar.*)

El president

Senyor Rull?

El Sr. Rull i Andreu

Sí, moltes gràcies...

El president

No, moltes gràcies, no. Suposo que és per acabar...

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies per haver-me cedit la paraula. (*Rialles.*) I ara li faig la petició concreta, que és per contradiccions amb relació al que ha dit el senyor Milà.

El president

Trenta segons clavats, senyor Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Molt bé, moltes gràcies per la seva generositat, senyor president.

El president

No és generositat: Reglament.

El Sr. Rull i Andreu

En primer terme, Iniciativa per Catalunya forma part del Govern, i el Govern decideix subscriure un conveni que diu que només es transfereixen parcialment rodalies. Vostès han renunciat a fer una transferència simultània de rodalies i regionals. Sense una gestió conjunta de rodalies i regionals, el sistema perd tota la coherència. I vostès ho saben més bé que ningú.

Segon element: està molt bé tot el que s'aprova a Madrid, però, escolti, quan ve el senyor Pepe Blanco, José Blanco, aquí a Catalunya, diu: «A Catalunya només invertirem 4.000 milions d'euros.» No els 5.000 milions que invertiran a Madrid, no els 6.000 que hauria d'haver invertit en virtut de les promeses, també incomplertes, del senyor Zapatero. Aquest és el problema de fons.

El president

Senyor Rull...

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies.

El president

Posem a votació, doncs... En primer lloc votarem l'apartat 1 del punt 2, és a dir, aquell que diu: «El traspàs conjunt dels serveis ferroviaris de rodalies i de mitja distància a Catalunya...» Votem, primer, concretament aquest punt.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 56 vots a favor i 72 vots en contra.

Votem ara, d'aquest mateix punt, els apartats 3 i 4, que comencen dient: «La capacitat de modificar...» i «La transferència de la titularitat...»

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 44 vots a favor i 84 vots en contra.

I votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 59 vots a favor i 69 vots en contra.

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a la líder democràtica birmana Aung San Suu Kyi (tram. 401-00036/08)

Llegirem seguidament la declaració del Parlament de Catalunya de suport a la líder democràtica birmana Aung San Suu Kyi. Té la paraula el senyor Antoni Castellà, secretari d'aquesta Mesa.

El secretari segon

«Declaració del Parlament de Catalunya de suport a la líder democràtica birmana Aung San Suu Kyi.

»El passat 14 de maig a les nou del matí, Aung San Suu Kyi, guanyadora del Premi Nobel de la Pau i del Premi Internacional Catalunya el 2008, va ésser conduïda a la presó d'Insein sota l'acusació d'haver infringit les condicions de l'arrest domiciliari. El dilluns 18 de maig es va iniciar el judici ràpid contra ella a la mateixa presó.

»El greu desenvolupament dels esdeveniments fa que el Parlament de Catalunya consideri que el règim militar està utilitzant l'incident com una oportunitat per a ampliar l'arrest il·legal contra Aung San Suu Kyi, que havia de finir el 24 de maig.

»Al principi del 2009, el Grup de Treball de Nacions Unides sobre la Detenció Arbitrària va considerar que l'arrest domiciliari d'Aung San Suu Kyi és il·legal segons les lleis internacionals i les mateixes lleis birmanes. Per tant, els fets obeeixen clarament a un intent deliberat d'imputar-li nous càrrecs.

»El Parlament de Catalunya reclama a la Junta Militar Birmana que alliberi immediatament la líder democràtica electa Aung San Suu Kyi i reclama al general Than Shwe que dugui a terme totes les reformes democràtiques necessàries a les quals s'ha compromès davant de la comunitat internacional.

»El Parlament de Catalunya considera que la detenció és del tot il·legal i sol·licita al secretari general de les Nacions Unides, Ban Ki-Moon, que faci urgentment les gestions necessàries davant del Govern de Birmània per a salvar la vida d'Aung San Suu Kyi.

»Palau del Parlament, 21 de maig de 2009.»

El president

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i quatre minuts.